
ДОРОГОЦІННА
ПЕРЛИНА

ДОРОГОЦІННА ПЕРЛИНА

ВИБРАНЕ З ОДКРОВЕНЬ, ПЕРЕКЛАДІВ ТА
РОЗПОВІДЕЙ
ДЖОЗЕФА СМІТА,

ПЕРШОГО ПРОРОКА, ПРОВИДЦЯ І ОДКРОВИТЕЛЯ
ЦЕРКВИ ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

ЗМІСТ

Вступ	v
Книга Мойсея	1
Книга Авраама	32
Факсиміле 1	32
Факсиміле 2	40
Факсиміле 3	47
Джозеф Сміт—Матвій	49
Джозеф Сміт—Історія	53
Уложення віри.	71

ВСТУП

Дорогоцінна Перлина—це збірка вибраних матеріалів, що стосуються багатьох значущих аспектів віри і вчення Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Вони були перекладені та підготовлені пророком Джозефом Смітом, і більшість з них були надруковані в церковних періодичних виданнях того часу.

Першу добірку матеріали під назвою Дорогоцінна Перлина було видано в 1851 році старійшиною Франкліном Д. Річардсом, тоді членом Ради дванадцятьох і президентом Британської місії. Її метою було зробити більш доступними деякі важливі статті, які мали обмежений тираж за часів Джозефа Сміта. Оскільки за чисельністю своїх членів Церква збільшилася по всій Європі та Америці, виникла потреба зробити для них ці матеріали доступними. Дорогоцінну Перлину почали широко використовувати, і пізніше, згідно з постановою Першого Президентства та генеральної конференції в Солт-Лейк-Сіті 10 жовтня 1880 року, вона стала одним з Головних трудів Церкви.

Деякі зміни було зроблено у змісті, відповідно до потреб Церкви. У 1878 році було додано частини книги Мойсея, які не було вміщено в першому виданні. У 1902 році було вилучено певні частини Дорогоцінної Перлини, які повторювали матеріал, виданий в Ученні і Завітах. Розбивку на розділи й вірші з виносками було зроблено в 1902 році. Перше видання з розташуванням тексту на сторінках у два стовпчики і з алфавітним покажчиком вийшло у 1921 році. Жодних інших змін не було аж до квітня 1976 року, коли було додано два одкровення. У 1979 році ці два одкровення було вилучено з Дорогоцінної Перлини і вміщено в Учення і Завіти, де вони тепер знаходяться як розділи 137 та 138. У теперішньому виданні було зроблено деякі зміни, щоб привести текст у відповідність до ранніх документів.

Наступне є коротким вступом до змісту цього видання:

1. *Вибране з Книги Мойсея*. Уривок з книги Буття з перекладу Біблії, що його Джозеф Сміт розпочав у червні 1830 року.
2. *Книга Авраама*. Натхненний переклад писань Авраама. Джозеф Сміт почав переклад у 1835 році, коли отримав деякі єгипетські папіруси. Переклад видавався частинами в журналі *Times and Seasons* (Таймс енд Сізенз), починаючи з 1 березня 1842 року, у Наву, штат Іллінойс.
3. *Джозеф Сміт—Матвії*. Уривок зі свідчення Матвія в перек-

ладі Біблії Джозефа Сміта (див. Учення і Завіти 45:60–61, де знаходиться божественне повеління розпочати переклад Нового Завіту).

4. *Джозеф Сміт—Історія*. Уривки з офіційного свідчення Джозефа Сміта та історії, які він та його писарі підготували у 1838–1839 роках і які було видано частинами в журналі *Times and Seasons* у Наву, штат Іллінойс, починаючи з 15 березня 1842 року.
5. *Уложення віри Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів*. Заява Джозефа Сміта, надрукована в журналі *Times and Seasons* 1 березня 1842 року разом з короткою історією Церкви, яка стала загально відомою як лист до Вентворта.

КНИГИ МОЙСЕЯ

Уривок з перекладу Біблії, як було це відкрито пророкові
Джозефу Сміту, червень 1830 року—лютий 1831 року.

РОЗДІЛ 1

(червень 1830 року)

*Бог відкриває Себе Мойсею—
Мойсея переображено—Йому
протистойть Сатана—Мойсей
бачить багато заселених світів—
Світи без числа було створено
Сином—Божою роботою і славою
є здійснення безсмертя та вічного
життя людини.*

СЛОВА Бога, що Він ^аска-
зав їх ^бМойсеєві в той час,
коли Мойсея було піднесено
на надзвичайно високу гору,

2 І він ^абачив Бога ^блице до
лица, і він розмовляв з Ним, і
^аслава Бога була на Мойсеєві;
отже, Мойсей міг ^ввитримати
Його присутність.

3 І Бог говорив до Мойсея,
кажучи: Ось, Я є Господь
Бог ^аВсемогутній, і ^бНескін-
ченний—ім'я Моє; бо Я є без
початку днів або без кінця

років; і хіба це не є нескін-
ченним?

4 І ось, ти є Мій син; отже
^адивись, і Я покажу тобі вит-
вір Моїх ^брук; але не все, бо
Мої ^адіяння без ^вкінця, і та-
кож Мої ^аслова, бо вони ні-
коли не припиняються.

5 Отже, жодна людина не
може побачити всі Мої ді-
яння, якщо не побачить всієї
Моєї слави; а жодна людина
не може побачити всієї Моєї
слави, і після того залиши-
тися у плоті на землі.

6 І Я маю роботу для тебе,
Мойсею, сину Мій; і ти є ^апо-
добою Мого ^бЄдинонародже-
ного; а Мій Єдинонароджений
є і буде ^аСпасителем, бо Він
сповнений ^вблагодаті й ^гіс-
тини; але ^анемає Бога, крім
Мене, і всі речі присутні зі
Мною, бо Я ^азнаю їх усіх.

7 А тепер ось, цю одну річ

1 1 *а* Ал. 12:30; Мойс. 1:42.
б пп Мойсей.

2 *а* Вих. 3:6; 33:11;
пдс Вих. 33:20, 23
(Додаток);
Іван 1:18; 6:46;
Етер 3:6–16;
Мойс. 1:11.

б Чис. 12:6–8;
Повтор. 34:10;
УЗ 17:1.

в Повтор. 5:24;
Мойс. 1:13–14, 25.
пп Слава.

г пп Переображення.

3 *а* Об. 11:17; 19:6;

1 Неф. 1:14; УЗ 121:4.
пп Бог, Божество.

б Ісая 63:16; УЗ 19:9–12;
Мойс. 7:35.
пп Безкінечний.

4 *а* Мойс. 7:4.

б Мойс. 7:32, 35–37.

в Пс. 40:6; УЗ 76:114.

г Пс. 111:7–8;

Мойс. 1:38.

д 2 Неф. 9:16;

УЗ 1:37–39.

пп Слово Боже.

6 *а* Бут. 1:26;

Етер 3:14–15;

Мойс. 1:13–16.

б пп Єдинона-
роджений.

в пп Спаситель.

г Іван 1:14, 17;

Ал. 13:9.

пп Благодать.

д Мойс. 5:7.

е 1 Цар. 8:60;

Ісая 45:5–18, 21–22.

є 1 Неф. 9:6;

2 Неф. 9:20; Ал. 18:32;

УЗ 38:1–2.

пп Всемудрий.

Я покажу тобі, Мойсею, сину Мій, бо ти є у світі, і тепер Я показую її тобі.

8 І сталося, що Мойсей подивився і побачив ^асвіт, на якому його було створено; і Мойсей ^бпобачив світ, і кінці його, і всіх дітей людських, які є і яких було створено; і цьому він надзвичайно ^вдивувався й вражався.

9 І присутність Бога відійшла від Мойсея, так що Його слава не була на Мойсеєві; і Мойсея було залишено наодинці з собою. І коли його було залишено наодинці з собою, він упав на землю.

10 І сталося, що пройшло багато годин, аж поки Мойсей знов отримав свою природну ^асилу людини; і він сказав сам собі: Тепер, завдяки цьому, я знаю, що людина—^бніщо, а я так ніколи не вважав.

11 Але тепер мої власні очі бачили ^аБога; але не мої ^бприродні, а мої духовні очі, бо мої природні очі не побачили ^б; інакше б я ^взасох і ^гпомер в Його присутності; але Його слава була на мені; і я бачив Його ^длице, бо мене було ^епереображено перед Ним.

12 І сталося, що коли

Мойсей сказав ці слова, ось, ^аСатана прийшов, ^бспокушуючи його, і сказав: Мойсею, сину людський, поклоняйся мені.

13 І сталося, що Мойсей подивився на Сатану і сказав: Хто ти? Бо ось, я—^асин Бога, за подобою Його Єдиногонародженого; а де твоя слава, щоб я поклонявся тобі?

14 Бо ось, я б не міг дивитися на Бога, якби Його слава не зійшла на мене і мене не було ^апереображено перед Ним. Але я можу дивитися на тебе як тілесна людина. Дійсно, хіба це не так?

15 Благословенням будь ім'я мого Бога, бо Його Дух не зовсім відійшов від мене, або інакше кажучи, де твоя слава, бо вона є темрявою для мене? І я можу розрізнити між тобою та Богом; бо Бог сказав мені: ^аПоклоняйся Богу, бо тільки Йому ти ^бслужитимеш.

16 Відійди, Сатана; не обманюй мене; бо Бог сказав мені: Ти є за ^аподобою Мого Єдиногонародженого.

17 І Він також дав мені заповіді, коли Він звертався до мене з полум'яного ^акуща,

8а Мойс. 2:1.

б Мойс. 1:27.

в Пс. 8:4–5.

10а Дан. 10:8, 17;

1 Неф. 17:47;

Ал. 27:17;

ДС—Іст. 1:20.

б Дан. 4:32;

Гел. 12:7.

11а пп Бог, Божество.

б УЗ 67:10–13;

Мойс. 6:36.

в Вих. 19:21.

г Вих. 20:19.

д Бут. 32:31;

Мойс. 7:4.

е Мт. 17:1–8.

пп Переображення.

12а Мойс. 4:1–4.

пп Диявол.

б Мойс. 6:49.

пп Спокушати,

Спокуса.

13а Пс. 82:6;

Євр. 12:9;

1 Іван. 3:2.

14а пп Переображення.

15а Мт. 4:10.

пп Поклоніння,

Поклонятися.

б 1 Сам. 7:3;

3 Неф. 13:24.

16а Мойс. 1:6.

17а Вих. 3:2.

кажучи: ⁶Прикликай Бога в ім'я Мого Єдинонародженого і поклоняйся Мені.

18 І знову Мойсей сказав: Я не припиню прикликати Бога, я маю запитати Його про інші речі: бо Його слава перебувала на мені, отже я можу розрізнити між Ним і тобою. Іди звідси, Сатана.

19 І тепер, коли Мойсей сказав ці слова, Сатана заволав гучним голосом і заревів на всю землю, і наказав, кажучи: Я—⁶Єдинонароджений, поклоняйся мені.

20 І сталося, що Мойсей почав надзвичайно боятися; і коли він почав боятися, він побачив гіркоту ⁴пекла. Проте, ⁶прикликаючи Бога, він отримав силу, і він наказав, кажучи: Відійди від мене, Сатана, бо тільки Цьому єдиному Богу я поклонятимусь, Який є Богом слави.

21 І тепер ⁴Сатана почав тремтіти, і земля здригнулася; і Мойсей отримав силу і прикликав Бога, кажучи: В ім'я Єдинонародженого, іди звідси, Сатана.

22 І сталося, що Сатана заволав гучним голосом, з плачем, і голосінням, і ⁴скрегітом зубів; і він пішов звідти, саме з присутності Мойсея, так що той не бачив його.

23 І ось, про це Мойсей

свідчив; але через злочестивість цього немає серед дітей людських.

24 І сталося, що коли Сатана залишив присутність Мойсея, Мойсей звів очі до неба, будучи сповнений ⁴Святим Духом, Який свідчить про Батька і Сина;

25 І прикликаючи ім'я Бога, він побачив Його славу знову, бо вона була на ньому; і він почув голос, що казав: Благословенний ти, Мойсею, бо Я, Всемогутній, вибрав тебе, і ти станеш сильнішим за великі ⁴води; бо вони слухатимуться твого ⁶наказу, немовби ти є ⁶Бог.

26 І ось, Я з тобою, саме до кінця твоїх днів; бо ти ⁴звільниш з ⁶неволі Мій народ, саме ⁶Ізраїль, Моїх ²вибраних.

27 І сталося, коли голос ще звучав, Мойсей кинув оком і ⁴побачив землю, так, саме всю її; і не було жодної частки її, яку б він не побачив, розпізнаваючи її Духом Божим.

28 І він також бачив жителів її, і не було жодної душі, яку б він не бачив; і він розпізнав їх Духом Божим; і чисельність їхня була великою, навіть незліченною, як пісок на березі морському.

29 І він побачив багато

176 Мойс. 5:8.

19a Мт. 24:4–5.

20a пп Пекло.

6 ДС—Іст. 1:15–16.

пп Молитва.

21a пп Диявол.

22a Мт. 13:41–42;

Мос. 16:1–3.

24a пп Святий Дух.

25a Вих. 14:21–22.

б пп Влада;

Священство.

в Вих. 4:16.

26a Вих. 3:7–12.

б 1 Неф. 17:23–25.

в 1 Цар. 8:51–53.

пп Ізраїль.

2 пп Вибрані.

27a УЗ 88:47;

Мойс. 1:8.

пп Видіння.

країн; і кожна країна називалася “землею, і були жителі на лиці кожної.

30 І сталося, що Мойсей прикликав Господа, кажучи: Скажи мені, я молю Тебе, чому воно так і як Ти зробив усе це?

31 І ось, слава Господа була на Мойсеєві, так, що Мойсей стояв у присутності Бога і говорив з Ним “лице до лица. І Господь Бог сказав Мойсеєві: Для Своєї власної ^бмети створив Я ці речі. Ось у чому мудрість, і вона залишиться в Мені.

32 І “словом Моєї влади створив Я їх, і це є Мій Єдинороджений, повний ^бблагодаті й ^бістини.

33 І “світи без числа ^бстворив Я; і Я також створив їх для Моєї власної мети; і Сином Я створив їх, Який є Моїм “Єдинородженим.

34 І “першу людину з усіх людей назвав Я ^бАдамом, а це є “багато.

35 Але тільки історію цієї землі та жителів її дав Я тобі. Бо знай, є багато світів, які перейшли за словом Моєї влади. І є багато, що зараз стоять, і

незліченні вони для людини; але все пораховано для Мене, бо вони є Моїми і Я “знаю їх.

36 І сталося, що Мойсей говорив до Господа, кажучи: Будь милостивим до Твого слуги, о Боже, і розкажи мені про цю землю і жителів її, а також про небеса, і тоді Твій слуга буде задоволений.

37 І Господь Бог говорив до Мойсея, кажучи: “Небеса, їх багато, і їх не можна людині поррахувати; але вони порраховані для Мене, бо вони є Моїми.

38 І коли одна земля перейде і небеса її, тоді інші прийдуть; і немає “кінця ані Моїм діянням, ані Моїм словам.

39 Бо ось, це є Моя “робота і Моя ^бслава—здійснювати “безсмертя і “вічне життя людини.

40 А тепер, Мойсею, сину Мій, Я говоритиму з тобою стосовно цієї землі, на якій ти стоїш; і ти “запишеш те, що Я скажу.

41 І в той день, коли діти людські вважатимуть Мої слова за ніщо і “вилучать багато їх з тієї книги, що її ти напишеш, ось, Я поставлю

29а пп Земля.

31а Повтор. 5:4;
Мойс. 1:11.

^б Ісая 45:17–18;
2 Неф. 2:14–15.

32а Іван 1:1–4, 14;
Євр. 1:1–3; Об. 19:13;
Кн. Як. 4:9;
Мойс. 2:1, 5.
пп Ісус Христос.

^б Пс. 19:2;
Мойс. 5:7–8.
пп Благодать.

^в пп Істина.

33а Пс. 8:4–5; УЗ 76:24;
Мойс. 7:29–30.

^б пп Створити,
Сотворіння.

^в Мойс. 1:6.

34а Мойс. 3:7.

^б Авр. 1:3.

пп Адам.

^в Мойс. 4:26; 6:9.

35а Мойс. 1:6; 7:36.

пп Всемудрий.

37а Авр. 4:1.

пп Небеса.

38а Мойс. 1:4.

39а Рим. 8:16–17;

2 Неф. 2:14–15.

пп План викуплення.

^б пп Слава.

^в пп Безсмертя,

Безсмертний.

^г пп Вічне життя.

40а 2 Неф. 29:11–12.

41а 1 Неф. 13:23–32;

Мойс. 1:23.

іншого, ^бподібного до тебе; і ^вони знову будуть серед дітей людських—серед усіх тих, хто увірує.

42 (Ці слова були ^асказані Мойсеєві на горі, назва якої не буде відомою серед дітей людських. А тепер їх сказано тобі. Не показуй їх нікому, крім тих, хто увірує. Саме так. Амінь).

РОЗДІЛ 2

(червень–жовтень 1830 року)

*Бог створює небеса і землю—
Створено всі форми життя—
Бог створює людину і дає їй
владарювання над усім іншим.*

І сталося, що Господь говорив Мойсеєві, кажучи: Ось, Я ^авідкриваю тобі те, що стосується цього ^бнеба і цієї ^вземлі; запиши слова, які Я кажу. Я є Початок і Кінець, ^вВсемогутній Бог; Моїм ^дЄдинонародженим Я ^естворив ці речі; так, на початку Я створив небо і землю, на якій ти стоїш.

2 А ^аземля була без форми та порожня; і Я вчинив так, що темрява зійшла на поверхню безодні; і Мій Дух ширяв над поверхнею води; бо Я є Бог.

3 І Я, Бог, сказав: Нехай

станеться ^асвітло; і сталося світло.

4 І Я, Бог, побачив світло; і те світло було ^адобре. І Я, Бог, відділив світло від темряви.

5 І Я, Бог, назвав світло Днем; а темряву Я назвав Ніччю; і це Я зробив ^асловом Своєї влади, і було зроблено, як Я ^бсказав; і був вечір, і був ранок—^вдень перший.

6 І знову Я, Бог, сказав: Нехай станеться ^атвердь посеред води, і було так, як Я сказав; і Я сказав: Нехай відділяє вона воду від води; і це було зроблено;

7 І Я, Бог, твердь учинив і відділив ^аводи, так, великі води, що під твердю вони, від вод, що над твердю вони, і сталося саме так, як Я сказав.

8 І Я, Бог, назвав твердь ^аНебом; і був вечір, і був ранок—день другий.

9 І Я, Бог, сказав: Нехай зберуться води з-під неба до місця ^аодного, і сталося так; і Я, Бог, сказав: Нехай суходіл стане видний; і сталося так.

10 І Я, Бог, назвав суходіл ^аземлею; а місце збирання води назвав Я морем; і Я, Бог, побачив, що все, що Я зробив, добре.

11 І Я, Бог, сказав: Нехай земля вродить ^атраву, ярину,

41б 2 Неф. 3:7–19.

в 1 Неф. 13:32, 39–40;
УЗ 9:2.

42а Мойс. 1:1.

2 1а Мойс. 1:30, 36.

б пп Небеса.

в Мойс. 1:8.

г пп Бог, Божество—
Бог Батько.

д пп Єдинона-

роджений.

е пп Створити,
Сотворіння.

2а Бут. 1:2;

Авр. 4:2.

3а УЗ 88:6–13.

пп Світло, Світло

Христа.

4а Бут. 1:4; Авр. 4:4.

5а Мойс. 1:32.

б 2 Кор. 4:6.

в Бут. 1:5.

6а Бут. 1:6–8.

7а Авр. 4:9–10.

8а пп Небеса.

9а Бут. 1:9;

Авр. 4:9.

10а пп Земля.

11а Бут. 1:11–12;

Авр. 4:11–12.

що насіння вона розсіває, дерево плодове, що за родом своїм плід приносить, і дерево, що приносить плід, що в ньому має бути насіння його на землі, і сталося саме так, як Я сказав.

12 І земля траву вродила, кожну ярину, що насіння розсіває за родом її, і дерево, що приносить плід, що насіння його в нім за родом його; і Я, Бог, побачив, що все, що Я зробив, добре;

13 І був вечір, і був ранок—день третій.

14 І Я, Бог, сказав: Нехай будуть світила на тверді небесній, для відділення дня від ночі, і нехай вони стануть ознаками, і часами умовленими, і днями, і роками;

15 І нехай вони стануть на тверді небесній світилами, щоб світити над землею; і сталося так.

16 І Я, Бог, учинив обидва світила великі; ^асвітило велике, щоб воно керувало днем, і світило мале, щоб керувало ніччю, і велике світило було сонцем, а мале світило було місяцем; і зорі також було зроблено саме за словом Моїм.

17 І Я, Бог, умістив їх на тверді небесній, щоб світили вони над землею,

18 І щоб сонце керувало днем, а місяць керував ніччю,

і щоб відділяли світло від темряви; і Я, Бог, побачив, що все, що Я зробив, добре;

19 І був вечір, і був ранок—день четвертий.

20 І Я, Бог, сказав: Нехай вода виройть рясно рухомі створіння, що мають життя, і птаство, що може літати над землею під небесною твердю.

21 І Я, Бог, створив ^ариби великі, і всяке створіння живе плазуюче, що його вода виройла за їх родом, і всяку пташину крилату за родом її; і Я, Бог, побачив, що все, що Я створив, добре.

22 І Я, Бог, поблагословив їх, кажучи: Плодіться й ^арозмножуйтеся, і наповнюйте води в морях; а птаство нехай розмножується на землі;

23 І був вечір, і був ранок—день п'ятий.

24 І Я, Бог, сказав: Нехай видасть земля живе створіння за родом його, худобу й плазуюче, і земних звірів за родом їх, і сталося так;

25 І Я, Бог, учинив звірів земних за родом їх, і худобу за родом її, і все земне плазуюче за родом його; і Я, Бог, бачив, що добре все це.

26 І Я, Бог, сказав Моему ^аЄдинородженому, Який був зі Мною від початку: ^бСтворімо людину за ^вобразом Нашим, за подобою Нашою; і сталося так. І Я, Бог, сказав: Хай ^гпанують

16а Бут. 1:16.

21а Бут. 1:21;
Авр. 4:21.

22а Бут. 1:22–25;
Авр. 4:22–25.

26а пп Ісус Христос.

б пп Створити,
Сотворіння.

в Бут. 1:26–27;
Мойс. 6:8–10;

Авр. 4:26–27.

г Бут. 1:28;
Мойс. 5:1;
Авр. 4:28.

над морською рибою, і над птаством небесним, і над художньою, і над усією землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі.

27 І Я, «Бог, на Свій образ людину створив, на образ Мого Єдинонародженого і Я створив; як чоловіка та жінку створив їх.

28 І Я, Бог, поблагословив їх і сказав їм: Плодіться й «розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі.

29 І Я, Бог, сказав людині: Оце, дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всьому лиці землі, і кожне дерево, що на ньому буде плід дерева, що воно розсіває насіння; нехай буде на «їжу це вам.

30 І земній усій звірині, і всьому птаству небесному, і кожному, що плазує по землі, що йому Я дав життя, буде дано всяку чисту ярину на їжу; і сталося саме так, як Я сказав.

31 І побачив Я, Бог, усе, що вчинив, і ось, усе, що Я зробив, було вельми «добре; і був вечір, і був ранок—день «шостий.

РОЗДІЛ 3

(червень–жовтень 1830 року)

Бог створив усі речі духовно перед тим, як вони були тілесно на землі—Він створив першу людину, першу плоть, на землі—Жінка є поміч, підходяща для чоловіка.

І були «скінчені небо і земля, і все «воїнство їхнє.

2 І скінчив Я, Бог, дня сьомого працю Свою, і все, що Я учинив; і Я «відпочив у дні «сьомім від усієї праці Своєї, і все, що Я вчинив, було скінчено, і Я, Бог, побачив, що воно добре;

3 І Я, Бог, «поблагословив день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Я від усієї «праці Своєї, яку Я, Бог, створив і зробив.

4 І тепер, ось, Я кажу тобі, що таким є походження неба і землі, коли створено їх, у день, як Я, Господь Бог, зробив небо і землю;

5 І кожную рослину польову «до того, як вона була на землі, і кожную ярину польову, до того, як вона виросла. Бо Я, Господь Бог, «створив усе, про що Я говорив, «духовно, до того, як воно було тілесно на лиці землі. Бо Я, Господь Бог, на лице землі дощу не

27а пп Бог, Божество.

28а Мойс. 5:2.

29а Бут. 1:29–30;
Авр. 4:29–30.

31а Бут. 1:31;
УЗ 59:16–20.

б Вих. 20:11;
Авр. 4:31.

3 1а пп Створити,

Сотворіння.

б Бут. 2:1;

Авр. 5:1.

2а Бут. 2:2–3;

Авр. 5:2–3.

пп Покій.

б пп Суботній день.

3а Мос. 13:19.

б Вих. 31:14–15.

5а Бут. 2:4–5;

Авр. 5:4–5.

б Мойс. 6:51.

в УЗ 29:31–34;

Авр. 3:23.

пп Духовне

сотворіння.

давав. І Я, Господь Бог, ^створив усіх дітей людських; і не було людини, щоб порати ^дземлю; бо на ^енебі ^створив я їх; і не було ще плоті ні на землі, ні у воді, ні в повітрі;

6 Але Я, Господь Бог, сказав, і ^апара з землі підіймалась, і напувала все лице землі.

7 І Я, Господь Бог, створив людину з ^апороху земного, і дихання життя вдихнув у ніздрі її; і стала ^блюдина живою ^ддушею, ^спершою плоттю на землі, першою людиною також; проте усі речі були до того, як були створені; але духовно були вони створені і зроблені згідно з Моїм словом.

8 І Я, Господь Бог, насадив сад в ^аЕдені на сході, і там Я оселив чоловіка, що його Я створив.

9 І з землі зростив Я, Господь Бог, кожне дерево, тілесно, принадне на вигляд людини; і людина могла бачити його. І воно також стало живою душею. Бо воно було духовним у той день, коли Я створив його; бо воно залишається в тій сфері, у якій Я, Бог, створив його, так, саме всі речі, що їх Я приготував для використання людиною; і людина побачила, що воно на їжу смачне. І Я, Господь Бог,

посадив також ^адерево життя посеред саду, і також ^бдерево пізнання добра і зла.

10 І Я, Господь Бог, зробив так, що річка виходила з Едену, щоб поїти сад; і звідти вона розділювалася і ставала чотирма ^апочатками.

11 І Я, Господь Бог, дав імення одному Пішон, і оточує він усю землю Хавіла, де Я, Господь Бог, створив багато золота;

12 А золото тієї землі було добре; там бделій і камінь онікс.

13 А ім'я ж другої річки Гіхон; вона оточує весь край Етіопії.

14 А ім'я річки третьої було Тигр; вона протікає на сході Ашшуру. А річка четверта— вона Ефрат.

15 І Я, Господь Бог, узяв людину і в Еденському саді вмістив був її, щоб порала його та його доглядала.

16 І Я, Господь Бог, наказав людині, кажучи: Із кожного дерева в саду ти можеш їсти,

17 Але з дерева знання добра й зла—не їж від нього, проте, ти можеш ^авибрати для себе сам, бо це дано тобі; але пам'ятай, що Я забороняю це, бо в ^бдень їди твоєї від нього ти напевно ^спомреш.

5_с пп Дух.
 д Бут. 2:5.
 е пп Небеса.
 є пп Людина, Люди—
 Людина, духовна
 дитина Небесного
 Батька.
 6а Бут. 2:6.
 7а Бут. 2:7;

Мойс. 4:25; 6:59;
 Авр. 5:7.
 б пп Адам.
 в пп Душа.
 з Мойс. 1:34.
 8а пп Еден.
 9а пп Дерево життя.
 б Бут. 2:9.
 10а Бут. 2:10.

17а Мойс. 7:32.
 пп Свобода вибору.
 б Авр. 5:13.
 в Бут. 2:17.
 пп Смертний,
 Смертне життя;
 Смерть, фізична.

18 І Я, Господь Бог, сказав Моєму “Єдинонародженому, що це не добре, щоб бути чоловіку самотнім; отже, Я створю йому ^бпоміч, підходящу для нього.

19 І з землі Я, Господь Бог, учинив усю польову звірину, і все птаство небесне; і наказав, щоб вони прийшли до Адама, щоб побачити, як він їх кликатиме; і вони також були живими душами; бо Я, Бог, вдихнув у них дихання життя і наказав, щоб усе, як покличе Адам до живої душі—воно має бути йменням їй.

20 І назвав Адам імена всій худобі, і птаству небесному, і всій польовій звірині; але що до Адама, помочі йому не було знайдено, щоб підходяща йому була.

21 І Я, Господь Бог, учинив, що на Адама спав міцний сон; і заснув він, і Я взяв одне з ребер його і тілом закрив його місце;

22 І перетворив Я, Господь Бог, те ребро, що взяв Я з Адама, на “жінку, і привів її до чоловіка.

23 І промовив Адам: Оце тепер я знаю, що вона—кість від костей моїх, і “плоть від плоті моєї; вона Жінкою буде зватися, бо взята вона з чоловіка.

24 Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й “припаде до жінки своєї; і стануть вони ^боднією плоттю.

25 І були вони нагі обоє, чоловік та жінка його, і вони не соромились.

РОЗДІЛ 4

(червень–жовтень 1830 року)

Як Сатана став дияволом—Він спокушає Єву—Падіння Адама і Єви та прихід смерті у світ.

І Я, Господь Бог, говорив до Мойсея, кажучи: Той “Сатана, якому ти наказав в ім’я Мого Єдинонародженого, є той самий, що був від ^бпочатку, і він прийшов до Мене, кажучи—Ось я, пошли мене, я буду Твоїм сином, і я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно “я зроблю це; тож дай мені Твою шану.

2 Але, ось, Мій Улюблений “Син, Який був Моїм Улюбленим і ^бВибраним від початку, сказав Мені: “Батьку, хай буде Твоя ^вволя, і ^дслава Твоя навіки.

3 Отже, через те, що Сатана “повстав проти Мене, і прагнув знищити ^бсвободу вибору людини, яку Я, Господь Бог, дав їй, і також щоб Я дав йому

18а пп Єдинонароджений.

^б Бут. 2:18;

Авр. 5:14.

22а пп Єва;

Жінка, Жінки.

23а Бут. 2:23; Авр. 5:17.

24а Бут. 2:24;

УЗ 42:22; 49:15–16;

Авр. 5:17–18.

^б пп Шлюб,

Одружуватися.

4 1а пп Диявол.

^б УЗ 29:36–37.

є Ісая 14:12–15.

2а пп Ісус Христос.

^б Мойс. 7:39;

Авр. 3:27.

пп Висвячення наперед.

^в пп Бог, Божество—

Бог Батько.

^г Лк. 22:42.

^д пп Слава.

3а пп Народа на

Небесах.

^б пп Свобода вибору.

Свою владу; владою Мого Єдинонародженого Я вчинив так, щоб його було ^ескинуто вниз;

4 І він став Сатаною, так, саме дияволом, батьком усієї ^абрехні, щоб обманювати, і осліпляти людей, і вести їх у полон за його волею, саме всіх тих, хто не прислухається до Мого голосу.

5 Так ось, змій був ^ахитріший над усю польову звірину, яку Я, Господь Бог, учинив.

6 І Сатана вклав це до серця змія (бо він звів багатьох за собою), і він прагнув також спокусити ^аЄву, бо він не знав Божого задуму, отже, він прагнув знищити світ.

7 І він сказав до жінки: Так, чи Бог сказав—Не їжте з усякого дерева ^асаду? (А він говорив устами змія).

8 І відповіла жінка змієві: З плодів дерев саду ми можемо їсти,

9 Але з плодів дерева, що ти бачиш в середині саду, Бог сказав—Не їжте із нього, і не доторкайтесь до нього, щоб вам не померти.

10 І сказав змій до жінки: Умерти—не вмерете,

11 Бо відає Бог, що дня того, коли будете з нього ви їсти, ваші ^аочі розкриються, і станете ви, немов боги, ^бзнаючи добро й зло.

12 І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і стало воно принадним для очей, і ^апожадане дерево, щоб набути їй знання, і взяла з його плоду, та й ^бз'їла, і разом також дала чоловікові своєму, і він з'їв.

13 І розкрилися очі в обох з них, і пізнали, що ^анагі були вони. І зшили вони фігові листя і зробили фартухи собі.

14 І почули вони голос Господа Бога, коли по саду ^аходили, як повів денний холодок; і сховався Адам і його жінка від присутності Господа Бога серед дерев саду.

15 І закликав Я, Господь Бог, до Адама, і до нього сказав: Де ^аходиш ти?

16 А той відповів: Почув я Твій голос у саду і злякався, бо побачив, що нагий я, і сховався.

17 І промовив Я, Господь Бог, до Адама: Хто сказав тобі, що ти нагий? Чи ти не їв з того дерева, що Я звелів був тобі, щоб ти з нього не їв, бо інакше певно ^апомреш?

18 А чоловік відказав: Жінка, що дав Ти мені і наказав, щоб вона залишалася зі мною, вона подала мені від плоду з того дерева, і я їв.

19 І Я, Господь Бог, промовив до жінки: Що це ти

3а УЗ 76:25–27.

4а 2 Неф. 2:18;

УЗ 10:25.

пп Брехня;

Обман, Обманювати.

5а Бут. 3:1;

Мос. 16:3;

Ал. 12:4.

6а пп Єва.

7а пп Еден.

11а Бут. 3:3–6;

Мойс. 5:10.

б Ал. 12:31.

12а Бут. 3:6.

б пп Падіння

Адама і Єви.

13а Бут. 2:25.

14а Бут. 3:8.

15а Бут. 3:9.

17а Мойс. 3:17.

наробила? А жінка сказала: Змії “спокусив мене, і я їла.

20 І Я, Господь Бог, до змія сказав: За те, що зробив ти оце, то ти будеш “проклятіший над усю худобу, і над усю звірину польову; на своїм череві будеш плазувати, і порох ти істимеш у всі дні свого життя;

21 І Я покладу ворожнечу між тобою і жінкою, між сіменем твоїм і сіменем її; і воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту.

22 До жінки Я, Господь Бог, сказав: Я набагато помножу терпіння твої та болі вагітності твоєї. Ти в “муках родитимеш дітей, і до мужа твого пошадання твоє, а він буде панувати над тобою.

23 І до Адама Я, Господь Бог, сказав: За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв від плоду з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: Від нього не їж, проклята буде через тебе земля; ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя.

24 Тернину й осот вона буде родити тобі, і ти будеш їсти траву польову.

25 “Потом свого лица ти істимеш хліб, аж поки не вернешся в землю—бо ти певно

помреш—бо з неї ти взятий, бо ти ^б“порохом був, і до пороху вернешся.

26 І назвав Адам ім'я своїй жінці Єва, бо вона була мати всього живого; бо таким чином Я, Господь Бог, назвав першу з усіх жінок, яких “багато.

27 І Адамові та жінці його зробив Я, Господь Бог, одержу шкур'яну, і “зодягнув їх.

28 І сказав Я, Господь Бог, Моєму Єдинонародженому: Ось, став “чоловік, немов один із нас, щоб ^б“знати добро і зло; а тепер щоб не простяг він своєї руки, і не “взяв з ^в“дерева життя, і щоб він не з'їв, і не жив повік віку,

29 Отже, Я, Господь Бог, вишлю його із “Еденського саду, щоб порати землю, з якої узятий він був;

30 Бо як Я, Господь Бог, живий, так само і Мої “слова не можуть повернутися порожніми, бо якщо вони вийшли з Моїх уст, вони мають здійснитися.

31 І Я вигнав чоловіка, а на сході Еденського саду поставив Я “херувима і меча полум'яного, який обертався навколо, щоб стерегти до рогу до дерева життя.

32 (І це є слова, які Я про-

19а Бут. 3:13;

Мос. 16:3.

20а Бут. 3:13–15.

22а Бут. 3:16.

25а Бут. 3:17–19.

пп Падіння
Адама і Єви.

б Бут. 2:7;

Мойс. 6:59; Авр. 5:7.

26а Мойс. 1:34; 6:9.

27а пп Скромність.

28а Бут. 3:22.

пп Людина, Люди—
Людина, можливість
уподібнитися
Небесному Батьку.

б пп Знання.

в Ал. 42:4–5.

г Бут. 2:9;

1 Неф. 11:25;

Мойс. 3:9.

пп Дерево життя.

29а пп Еден.

30а 1 Цар. 8:56;

УЗ 1:38.

31а Ал. 42:3.

пп Херувими.

мовляв Своєму слугі Мойсею, і вони істинні, саме як Я волю; і Я промовив їх тобі. Дивись, не показуй їх жодній людині, поки Я не накажу тобі, окрім тих, хто вірує. Амінь).

РОЗДІЛ 5

(червень–жовтень 1830 року)

Адам і Єва народжують дітей—Адам приносить жертву й служить Богу—Народжуються Каїн і Авель—Каїн повстає, любить Сатану більше, ніж Бога, і стає Загібеллю—Убивство й злочестивість поширюються—Євангелія проповідуються від початку.

І сталося, що після того, як Я, Господь Бог, вигнав їх, Адам почав порати землю і мати ^аволодіння над усією звіриною польовою, і їсти свій хліб потом бровей своїх, як Я, Господь, заповідав йому. І Єва, жінка його, також працювала з ним.

2 І пізнав Адам жінку свою, і вона ^апородила йому синів і ^бдочок, і вони почали ^аплодитися й наповнювати землю.

3 І з того часу сини й ^адочки Адама почали розділятися

по двоє на цій землі, і порати землю, і доглядати отари, і вони також народжували синів і дочок.

4 І Адам та Єва, жінка його, прикликали ім'я Господа, і почули вони голос Господа зі шляху до Саду ^аЕденського, що промовляв до них, і не бачили вони Його; бо вони були відділені від Його ^бприсутності.

5 І Він дав їм заповіді, щоб вони ^апоклонялися Господу Богу їхньому і приносили жертву ^бперворідних від своїх отар для жертвоприношення Господу. І Адам був ^апослушний заповідям Господа.

6 І через багато днів ^аангел Господа явився Адаму, кажучи: Чому приносиш ти ^бжертви Господу? І Адам сказав йому: Я не знаю, тільки Господь наказав мені.

7 І тоді ангел промовив, кажучи: Це є ^аподобою ^бжертви Єдинонародженого від Батька, повного ^аблагодаті та істини.

8 Отже, ти робитимеш усе, що робиш, в ім'я Сина, і ти ^бкаятимешся і ^априкликати-меш Бога в ім'я Сина завжди.

9 І в той день зійшов на

5 1а Мойс. 2:26.

2а Бут. 5:4.

б УЗ 138:39.

в Бут. 1:28;
Мойс. 2:28.

3а Мойс. 5:28.

4а пп Еден.

б Ал. 42:9.

5а пп Поклоніння,
Поклонятися.

б Вих. 13:12-13;

Чис. 18:17;

Мос. 2:3.

пп Першонарод-
жений.

в пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

6а пп Ангели.

б пп Жертва,
Жертвувати.

7а пп Ісус Христос—

Символи Христа.

б Ал. 34:10-15.

пп Кров.

в Мойс. 1:6, 32.
пп Благодать.

8а 2 Неф. 31:21.

б Мойс. 6:57.

пп Покаятися,
Покаяння.

в пп Молитва.

Адама “Святий Дух, Який свідчить про Батька і Сина, кажучи: Я є ^бЄдинонароджений від Батька від початку, відтепер і навіки, щоб, оскільки ти ^апав, тебе було ^ввикуплено, і все людство, саме всіх, хто волітиме.

10 І в той день Адам благословив Бога, і був ^асповнений, і почав ^бпророкувати стосовно всіх сімей на землі, кажучи: Благословенне ім'я Бога, бо через мою провину мої очі відкрилися, і в цьому житті я матиму ^врадість, і знову в ^гплоті я побачу Бога.

11 А “Єва, жінка його, почувла все це і раділа, кажучи: Якби не наша провина, ми б ніколи не мали ^бсімені, і ніколи б не знали добра, і зла, і радості нашого викуплення, і вічного життя, яке Бог дає всім послушним.

12 І Адам та Єва благословили ім'я Бога і “відкрили все це своїм синам та дочкам.

13 А “Сатана ходив серед них, кажучи: Я також є син Бога; і він наказував їм, кажучи: Не вірте цьому; і вони не ^бвірили, і вони ^влюбили

Сатану більше, ніж Бога. І люди з тих пір почали ставати ^гтілесними, хтивими і диявольськими.

14 І Господь Бог прикликав людей повсюди через “Святого Духа і наказав їм, що вони повинні покаятися;

15 І всі, хто “увірували в Сина і покаялись у своїх гріхах, будуть ^бспасенні; а всі, хто не увірували і не покаялись, будуть ^впрокляті; і ці слова вийшли з уст Бога як твердий наказ; отже, вони мають здійснитися.

16 І Адам та Єва, дружина його, не припиняли прикликати Бога. І Адам пізнав Єву, жінку свою, і вона завагітніла й породила “Каїна, і сказала: Я маю чоловіка від Господа; отже, він не зможе відкинути Його слова. Але ось, Каїн не слухався, кажучи: Хто такий Господь, щоб я знав Його?

17 І вона знову завагітніла і породила його брата “Авеля. І Авель ^бприслухався до голосу Господа. І Авель був пастух отари, а Каїн був рільник.

18 І Каїн “любив Сатану

9а пп Святий Дух.
б пп Єдинонароджений;
Ісус Христос.
в пп Падіння Адама і Єви;
Смерть, духовна.
г Мос. 27:24–26;
УЗ 93:38; УВ 1:3.
пп Викупляти, Викуплений, Викуплення, План викуплення.
10а пп Народитися

знову, Народитися від Бога.
б УЗ 107:41–56.
пп Пророцтво, Пророкувати.
в пп Радість.
г Йов 19:26;
2 Невф. 9:4.
11а пп Єва.
б 2 Невф. 2:22–23.
12а Повтор. 4:9.
13а пп Диявол.
б пп Невіра.
в Мойс. 6:15.

г пп Плотський, Плотське;
Тілесна людина.
14а Іван 14:16–18, 26.
15а пп Вірування, Вірувати.
б пп Спасіння.
в УЗ 42:60.
пп Осуд.
16а Бут. 4:1–2.
пп Каїн.
17а пп Авель.
б Євр. 11:4.
18а УЗ 10:20–21.

більше, ніж Бога. І Сатана наказав йому, кажучи: ⁶Принеси жертву Господу.

19 І сталося по деякім часі, що приніс Каїн Господу жертву від плоду землі.

20 А Авель, він також приніс від своїх перворідних з отари та від їхнього лою. І зглянувся Господь на Авеля й на “жертву його;

21 А на Каїна й на “жертву його не зглянувся. І Сатана знав це, і це подобалося йому. І сильно розгнівався Каїн, і обличчя його похилюсь.

22 І сказав Господь Каїнові: Чого ти розгнівався? Чого похилюсь обличчя твоє?

23 Отож, коли ти добре роби́тимеш, то буде тебе “прийнято. А коли недобре, то в дверях гріх підстерігає, і до тебе його, Сатани, пожадання; і якщо ти не прислухатимешся до Моїх заповідей, Я відпущу тебе, і буде тобі згідно з його бажанням. А ти будеш над ним панувати;

24 Бо з цього часу і надалі ти будеш батьком його брехні; тебе будуть звати “Загибеллю; бо ти також був до цього світу.

25 І будуть казати у прийде́шні часи—ці “мерзоти йдуть від Каїна; бо він відкинув величнішу пораду, що її отримано від Бога; і це

є прокляття, що його Я покладаю на тебе, якщо ти не покаєшся.

26 І Каїн розгнівався і не слухав більше ані голосу Господа, ані Авеля, брата свого, який ходив у святості перед Господом.

27 І Адам та дружина його сумували перед Господом через Каїна і його братів.

28 І сталося, що Каїн узяв одну з дочок своїх братів собі за дружину, і вони “любили Сатану більше, ніж Бога.

29 І Сатана сказав Каїну: Поклянись мені, горлом своїм, і якщо ти скажеш це, ти помреш; і змусь братів своїх поклястися їхніми головами, і Богом живим, що вони не скажуть цього; бо якщо вони скажуть це, вони певно помруть; і це для того, щоб твій батько не знав цього; і того дня я віддам твого брата Авеля у твої руки.

30 І Сатана поклявся Каїну, що він чинитиме згідно з його наказами. І все це було зроблено таємно.

31 І Каїн сказав: Істинно, я є Маган, господар цієї великої таємниці, щоб мені вільно було “вбивати заради користі. Отже, Каїна було названо Господар ⁶Маган, і він ушивався своєю злочестивістю.

32 І пішов Каїн у поле, і говорив Каїн до Авеля, брата

18б УЗ 132:8–11.

20а пп Жертва,
Жертвувати;
Пожертвування.

21а Бут. 4:3–7.

23а Бут. 4:7;

УЗ 52:15; 97:8.

24а пп Сини загибелі.

25а Гел. 6:26–28.

28а Мойс. 5:13.

31а пп Вбивство.

б тобто “Розум”,

“знищувач” і
“великий” є
можливими
значеннями коренів
у слові “Маган”.

свого. І сталося, як були вони в полі, повстав Каїн на Авеля, брата свого, і вбив його.

33 І Каїн “упивався тим, що він зробив, кажучи: Я вільний; певно, що отари мого брата попадуть у мої руки.

34 І сказав Господь Каїнові: Де Авель, твій брат? А той відказав: Не знаю. Чи я “сторож брата свого?

35 І сказав Господь: Що ти зробив? Голос крови брата твого взиває до Мене з землі.

36 А тепер ти будеш проклятий від землі, що розкрила уста свої, щоб прийняти кров твого брата з твоєї руки.

37 Коли будеш ти порати землю, вона більше не дасть тобі сили своєї. “Мандрівником та заволокою будеш ти на землі.

38 І сказав Каїн до Господа: Сатана “спокусив мене через отари брата мого. І я розгнівався також; бо його приношення Ти прийняв, а не моє; більше моє покарання, ніж я можу знести.

39 Ось Ти виганяєш сьогодні мене від лица Господа, і від Твого лица буду ховатись я; і я стану мандрівником та заволокою на землі; і буде, кожен, хто стріне мене, той уб'є мене, через мої беззаконня, бо це не сховати від Господа.

40 І Я, Господь, промовив до нього: Через те кожен, хто вб'є тебе, семикратно буде помщений. І Я, Господь, помістив “знака на Каїні, щоб не вбив його кожен, хто стріне його.

41 І був Каїн відділений від “присутності Господа, і з жінкою своєю і багатьма братами своїми осів у краї Нод, на схід від Едену.

42 І Каїн пізнав свою жінку, і стала вона вагітна, і вродила Еноха, і він ще мав багато синів і дочок. І збудував він місто, і назвав ім'я тому “містові, як ім'я свого сина, Енох.

43 І народився в Еноха Ірад та інші сини й дочки. А Ірад породив Магуяїла та інших синів і дочок. А Магуяїл породив Метушаїла та інших синів і дочок. А Метушаїл породив Ламеха.

44 І взяв собі Ламех дві жінки; ім'я одній Ада, а ймення другій Цїлла.

45 І породила Ада Явала; він був батьком тих, що сидять на наметах і мають череду; а ймення брата його Ювал, він був батьком усіх, хто держить у руках гусла і сопілку.

46 А Цїлла також породила Тувалкаїна, учителя всіх, хто кував всіляку мідь та залізо.

33а пп Гординя;
Суєтність.

34а Бут. 4:9.

37а Бут. 4:11–12.

38а пп Заздрити,
Заздрість;
Спокушати, Спокуса.

40а Бут. 4:15.

41а Мойс. 6:49.

42а тобто Був один чоловік на ім'я Енох з родоводу Каїна, а також місто, що звалося так серед

його народу. Не плутати з Енохом з праведного роду Сифа і його містом Сіон, яке також звали “місто Еноха”.

А сестра Тувалкаїнова звалася Ноема.

47 І промовив Ламех до жінок своїх, Ади та Цілли: Послухайте ви мого голосу, жони Ламехові, почуйте ви слова мого; бо я мужа забив за уразу свою, а молодого чоловіка за рану свою.

48 Якщо буде усемеро помщений Каїн, то Ламех у «сімдесятеро й семеро;

49 Бо Ламех увійшов у «завіт з Сатаною, подібно до Каїна, у чому він і став Господарем Маганом, господарем тієї великої таємниці, яку було передано Каїну Сатаною; а Трад, син Еноха, знаючи їхню таємницю, почав відкривати її синам Адама;

50 Отже, Ламех, розгніваний, убив його не так, як Каїн свого брата Авеля заради користі, але він убив його через клятву.

51 Бо від днів Каїна, була «таємна змова, і їхні діяння були в темряві, і вони знали, кожний чоловік, свого брата.

52 Отже, Господь прокляв Ламеха, і його дім, і всіх тих, хто склав завіт із Сатаною; бо вони не дотримувалися заповідей Бога, і це не подобалося Богові, і Він не священнослужив їм, і їхні діяння були мерзотами і почали

поширюватися серед «синів людських. І було це серед синів людських.

53 А серед дочок людських про це не говорилося, тому що Ламех розповів цю таємницю своїм жінкам, і вони повстали проти нього, і проголосили про це повсюди, і не мали співчуття.

54 Отже Ламех був зневажений, і знехтуваний, і не з'являвся серед синів людських, щоб не померти.

55 І таким чином діяння «темряви почали переважати серед усіх синів людських.

56 І Бог прокляв землю тяжким прокляттям і розгнівався на злочестивих, на всіх синів людських, яких Він створив;

57 Бо вони не прислухалися до Його голосу, не вірили в Його «Єдинонародженого, саме Того, про Якого Він проголосив, що Той має прийти в середині часів, Якого було приготовано від заснування світу.

58 І таким чином «євангелію почали проповідувати—від початку, проголошену святими «ангелами, посланими з присутності Бога, і Його власним голосом, і «даром Святого Духа.

59 І таким чином все було передано Адамові, святим

48а тобто Ламех вихвалявся, що Сатана зробить для нього більше, ніж для Каїна. Причини такої зарозумілості подано у віршах 49 і 50.

Бут. 4:24.
49а пп Клятва.
51а пп Таємні змови.
52а Мойс. 8:14–15.
55а пп Злочестиві, Злочестивість; Темрява, духовна.
57а пп Ісус Христос.

58а пп Євангелія.
б Ал. 12:28–30;
Морон. 7:25, 29–31.
пп Ангели.
в пп Дар Святого Духа.

обрядом, і євангелію проповідували, і наказ було надіслано, що вона має бути у світі, аж до кінця його; і так і було. Амінь.

РОЗДІЛ 6

(листопад–грудень 1830 року)

Адамові сім'я веде пам'ятну книгу—Його праведне потомство проповідує покаєння—Бог відкриває Себе Еноху—Енох проповідує євангелію—План спасіння було відкрито Адамові—Він прийняв хрищення і священство.

І "Адам прислухався до голосу Бога і прикликав своїх синів покаятися.

2 І пізнав Адам ще свою жінку, і сина вона породила, і назвав він імення йому "Сиф. І Адам уславив ім'я Бога; бо він сказав: Бог дав мені інше сім'я за Авеля, що вбив його Каїн.

3 І Бог явив Себе Сифу, і він не повстав, але приніс прийнятну "жертву, як його брат Авель. А у нього теж народився був син, і він назвав імення йому Енош.

4 І тоді почали були ці люди "привертати ймення Господнє, і Господь благословив їх;

5 І пам'ятна "книга велася, в якій писалося мовою Адама,

бо це було дано всім, хто прикликав Бога, писати духом ^бнатхнення;

6 І ними діти їхні навчалися читати і писати, маючи мову, що була чистою та незабрудненою.

7 Ось це саме "священство, яке було на початку, буде також наприкінці світу.

8 Тепер таке пророцтво Адам промовив, як спонукав його "Святий Дух, і вівся ^бродовід ^ддітей Бога. І це була ^ккнига поколінь Адамових, що проголошувала: Того дня, як створив Бог людину, на подобу Божу вчинив Він її;

9 За "образом Свого тіла, чоловіком і жінкою Він ^бїх створив, і поблагословив їх, і назвав їхнє "ймення Адам, того дня, як були вони створені і стали живими ^ддушами на землі, на ^ппідніжку Бога.

10 І жив "Адам сто і тридцять літ, та й сина породив за подобою своєю, та за ^бобразом своїм, і назвав ім'я йому Сиф.

11 І було Адамових днів по тому, як він Сифа породив, вісім сотень літ, і породив він багато синів і дочок;

12 А всіх Адамових днів було, які жив, дев'ять сотень і тридцять літ, та й помер він.

6 1а пп Адам.
2а Бут. 4:25.
пп Сиф.
3а пп Жертва,
Жертвувати.
4а Бут. 4:26.
пп Молитва.
5а Авр. 1:28, 31.
пп Книга спомину.

б пп Натхнення,
Надихати.
7а пп Священство.
8а 2 Пет. 1:21.
б пп Генеалогія.
в пп Сини і
дочки Божі.
г Бут. 5:1.
9а Бут. 1:26–28;

Мойс. 2:26–29;
Авр. 4:26–31.
б пп Людина, Люди.
в Мойс. 1:34; 4:26.
г пп Душа.
д Авр. 2:7.
10а УЗ 107:41–56.
б Бут. 5:3;
УЗ 107:42–43; 138:40.

13 І жив Сиф сто літ і п'ять, та й породив Еноша, і про- рокував у всі свої дні, і вчив свого сина Еноша шляхам Бога; отже, Енош пророкував також.

14 І жив Сиф по тому, як Еноша породив, вісім сотень і сім літ, і породив багато синів і дочок.

15 І дітей людських було численно на лиці землі. І в ті дні Сатана мав велике "владарювання серед людей і лютував у їхніх серцях; і звідти пішли війни й кровопролиття; і рука людська була проти свого брата, і приносила смерть через "таємні діяння, прагнучи влади.

16 А були всі дні Сифові дев'ять сотень і дванадцять літ, і він помер.

17 І жив Енош дев'яносто літ, та й породив він "Кенана. І Енош і решта людей Бога вийшли з землі, яка називалася Шулон, і жили на землі обіцяній, яку він назвав на честь свого власного сина, якого він назвав Кенан.

18 І жив Енош по тому, як Кенана породив, вісім сотень і п'ятнадцять літ, і породив багато синів і дочок. А були всі Еношеві дні дев'ять сотень і п'ять літ, та й помер він.

19 І жив Кенан сімдесят літ, та й породив він Магалал'їла; і жив Кенан по тому, як породив Магалал'їла, вісім

сотень і сорок літ, і породив синів і дочок. І всіх Кенанових днів було дев'ять сотень і десять літ, та й помер він.

20 І жив Магалал'їл шістдесят п'ять літ, та й породив він Яреда; і жив Магалал'їл по тому, як Яреда породив, вісім сотень і тридцять літ, і породив синів та дочок. А були всі дні Магалал'їлові вісім сотень і дев'яносто п'ять літ, та й помер він.

21 І жив Яред сто і шістдесят два роки, та й породив "Еноха; і жив Яред по тому, як породив він Еноха, вісім сотень літ, і породив синів та дочок. І Яред навчав Еноха усім шляхам Бога.

22 І це є родовід синів Адама, який був "сином Бога, з яким Сам Бог розмовляв.

23 І були вони "проповідниками праведності, і промовляли, і "пророкували, і прикликали всіх людей повсюди "покаятися; і "віри навчали дітей людських.

24 І сталося, що були всі Яредові дні дев'ять сотень і шістдесят два роки, та й помер він.

25 І жив Енох шістдесят п'ять літ, та й породив "Метушалаха.

26 І сталося, що Енох мандрував по землі серед людей; і коли він мандрував, Дух Бога зійшов з небес і спустився на нього.

15а Мойс. 5:13.
б пп Таємні змови.
17а Бут. 5:10–14;
УЗ 107:45, 53.
21а Бут. 5:18–24;

Мойс. 7:69; 8:1–2.
пп Енох.
22а Лк. 3:38.
23а пп Пророк.
б пп Пророцтво,

Пророкувати.
в пп Покаятися,
Покаяння.
г пп Віра.
25а пп Метушалах.

27 І він почув голос з небес, що казав: Еноху, сину Мій, пророкуй цьому народові, і скажи їм—Покайтеся, бо так каже Господь: Я ^бгніваюся на цей народ, і Мій лютий гнів запалився проти них; бо їхні серця стали закам'янілими, і тяжко чують ^бвухами вони, і їхні ^бочі не можуть бачити далеко;

28 А щодо цих багатьох поколінь, з того самого дня, коли Я створив їх, ^бзаблукали вони, і зріклися Мене, і шукали своїх власних порад у темряві; і у своїх власних мерзотах вигадали вбивство, і не виконували заповіді, які Я дав їхньому батьку Адаму.

29 Отже, вони неправдиво клялися, і своїми ^бклятвами вони принесли собі смерть; і ^бпекло Я приготував для них, якщо вони не покаються;

30 І це є указ, який Я розіслав на початку світу з Моїх власних уст, від його заснування, і вустами Моїх слуг, твоїх батьків, виголосив Я його, саме як буде він надісланий у світ, у всі кінці його.

31 І коли Енох почув ці слова, він вклонився до землі перед Господом і промовив перед Господом, кажучи: Чому це я знайшов прихильність у Твоїх очах, я ж бо

просто хлопець, і всі люди ненавидять мене; бо я ^бтяжкоустий; так чи я слуга Тобі?

32 І Господь сказав Еноху: Іди і роби, як Я наказав тобі, і жодна людина не заколе тебе. Відкрий ^буста свої, і їх буде сповнено, і Я дам тобі промову, бо всяка плоть у Моїх руках, і Я робитиму, як вважатиму за краще.

33 Скажи цьому народові: ^бВиберіть цього дня, що служитимете Господу Богу, Який створив вас.

34 Ось, Мій Дух на тобі, отже, усі твої слова Я виправдаю; і ^бгори тікатимуть перед тобою, і ^бріки звернуть зі своєї течії; і ти житимеш у Мені, а Я в тобі; тож, ^біди зі Мною.

35 І Господь промовив Еноху, і сказав йому: Умасти очі свої глиною, і омий їх, і ти бачитимеш. І він зробив так.

36 І він побачив ^бдухів, яких Бог створив; і він побачив також те, що було невидимим для ^бприродного ока; і відтоді пішла чутка повсюди по землі: ^бПровидця Господь поставив Своєму народові.

37 І сталося, що Енох пішов по землі, серед людей, стоячи на пагорбах і високих місцях, і волав гучним голосом,

27а УЗ 63:32.

б Мт. 13:15;

2 Неф. 9:31;

Мос. 26:28;

УЗ 1:2, 11, 14.

в Ал. 10:25; 14:6.

28а пп Бунт.

29а пп Клятва.

б пп Пекло.

31а Вих. 4:10–16;

Єр. 1:6–9.

32а УЗ 24:5–6; 60:2.

33а пп Свобода вибору.

34а Мт. 17:20.

б Мойс. 7:13.

в Бут. 5:24;

Мойс. 7:69.

пп Ходити,
Ходити з Богом.

36а пп Духовне
сотворіння.

б Мойс. 1:11.

в пп Провидець.

свідчачи проти їхніх діянь; і всі люди були «ображені на нього.

38 І вони приходили послухати його, на високі місця, кажучи сторожам наметів: Залиштеся тут і стережіть намети, поки ми підемо он туди, щоб побачити провидця, бо він пророкує, і це дивна річ на землі; божевільна людина з'явилася серед нас.

39 І сталося, коли вони почували його, жодна людина не наклала свої руки на нього; бо страх зійшов на всіх тих, хто чув його; бо він ходив з Богом.

40 І підійшов до нього чоловік, чие ім'я було Махія, і сказав йому: Скажи нам прямо, хто ти і звідки прийшов?

41 І він сказав їм: Я вийшов з землі Кенана, з землі моїх батьків, землі праведності до цього дня. І мій батько навчав мене усім шляхам Бога.

42 І сталося, коли я мандрував із землі Кенана, біля моря на сході, я побачив видіння; і знайте, небеса я побачив, і Господь говорив зі мною, і дав мені заповідь; отже, саме для того, щоб виконати заповідь, я промовляю ці слова.

43 І Енох продовжував свою промову, кажучи: Господь, Який розмовляв зі мною, Він є Богом небес, і Він є моїм

Богом, і вашим Богом, і ви мої браття, і чому ви «наставляєте самих себе і зрікаєтеся Бога небесного?

44 Небеса Він створив; «земля є Його «підніжок; і основи її—Його. Ось, Він заклав їх, сонми людей Він привів на лице її.

45 І смерть зійшла на наших батьків; проте ми знаємо їх і не можемо зректися, і навіть першого з усіх ми знаємо, саме Адама.

46 Бо «пам'ятну книгу ми написали серед нас, за зразком, даним перстом Божим; і це дано нам нашою рідною мовою.

47 І коли Енох промовляв слова Бога, люди тремтіли і не могли стояти в його присутності.

48 І він сказав їм: Через те, що Адам «пав, ми є; і через його падіння прийшла «смерть; і ми зробилися причасниками нещастя і горя.

49 Ось Сатана з'явився серед дітей людських і «спокушає їх поклонятися йому; і люди стали «плотськими, «хтивими і диявольськими, і «відділені від присутності Бога.

50 Але Бог повідомив нашим батькам, що всі люди повинні покаятися.

51 І Він прикликав нашого батька Адама Своїм власним голосом, кажучи: Я є Бог; Я

37а 1 Неф. 16:1–3.

43а Пр. 1:24–33;

УЗ 56:14–15.

44а Повтор. 10:14.

б Авр. 2:7.

46а пп Книга спомину.

48а 2 Неф. 2:25.

пп Падіння
Адама і Єви.

б пп Смерть, фізична.

49а Мойс. 1:12.

пп Спокушати,

Спокуса.

б Мос. 16:3–4; Мойс. 5:13.

пп Плотський,

Плотське.

в пп Хтивий, Хтивість.

г пп Смерть, духовна.

створив світ і ^алюдей ^бдо того, як вони були в плоті.

52 І Він також сказав йому: якщо ти повернешся до Мене і прислухаєшся до Мого голосу, і повіриш, і покаєшся в усіх своїх провинах, і будеш ^аохрищений, саме у воді, в ім'я Мого Єдинонародженого Сина, сповненого ^бблагодаттю та істиною, Який є ^аІсус Христос, єдине ^аім'я, яке буде дано під небесами, через яке ^аспасіння прийде до дітей людських, ти отримаєш дар Святого Духа, просячи все в Його ім'я, і що б ти не попросив, тобі буде дано.

53 І наш батько Адам промовляв до Господа і сказав: Чому це так, що люди мають покаятися й хреститися у воді? І Господь сказав Адаму: Ось, Я ^апростив тобі твою провину в Саду Еденському.

54 Звідти пішла чутка повсюди серед людей, що ^аСин Бога ^бспокутував первісну вину, через що відповідальність за гріхи батьків не може впасти на голови ^адітей, бо вони є непорочними від заснування світу.

55 І Господь промовив до Адама, кажучи: Оскільки твої діти зачаті в гріху, саме тому, коли вони починають підростати, ^агріх зароджується в їхніх серцях, і вони відчують смак ^бгіркоти, щоб вони могли знати, як цінувати добро.

56 І дано їм відрізнати добро від зла; отже, вони мають у собі ^асвободу вибору, і Я дав вам ще один закон і заповідь.

57 Отже, навчайте своїх дітей, що всі люди повсюди повинні ^апокаятися, інакше вони ніяк не зможуть успадкувати царство Боже, бо ніщо ^бнечисте не може перебувати там, або ^аперебувати в Його присутності; бо, мовою Адама, ^аЛюдина Святості Його ім'я, а ім'я Його Єдинонародженого є ^аСин Людини, саме Ісус Христос, праведний ^аСуддя, Який прийде в середині часів.

58 Отже, Я даю вам заповідь, навчати цього вільно ваших ^адітей, кажучи:

59 Через провину приходять падіння, яке приносить смерть, і оскільки ви були

51 *а* пп Людина, Людина—Людина, духовна дитина Небесного Батька.
б пп Духовне сотворіння.
 52 *а* 3 Нев. 11:23–26.
 пп Хрищення, Христити.
б пп Благодать.
в пп Ісус Христос.
г Дії 4:12;
 2 Нев. 31:21.
д пп Спасіння.

53 *а* пп Простити, Прощати.
 54 *а* пп Ісус Христос.
б пп Спокута, Спокутувати.
в Мос. 3:16.
 55 *а* пп Гріх.
б УЗ 29:39.
 пп Лихо.
 56 *а* 2 Нев. 2:26–27;
 Гел. 14:29–30.
 пп Свобода вибору.
 57 *а* 1 Кор. 6:9–10.
 пп Покаятися,

Покаяння.
б 1 Нев. 10:21.
 пп Чисте і нечисте.
в Пс. 24:3–4;
 1 Нев. 15:33–36;
 Морм. 7:7;
 УЗ 76:50–62.
г Мойс. 7:35.
 пп Людина Святості.
д пп Син Людини.
е пп Ісус Христос—
 Суддя;
 Справедливість.
 58 *а* пп Дитя, Діти.

народжені в цей світ водою, і кров'ю, і "духом, що створено Мною, і таким чином стали з ^бпороху живою душею, саме так і ви маєте "народитися знову в царстві небесному від ^вводи, і від Духа, і бути очищеними кров'ю, саме кров'ю Мого Єдинонародженого; щоб ви були освячені від усього гріха і ^днасолоджувалися "словами вічного життя в цьому світі, і вічним життям у світі прийдешньому, саме безсмертною "славою;

60 Бо "водою ви виконуєте заповідь; Духом вас ^бвиправдано, і "кров'ю вас ^восвячено;

61 Отже, це дано, щоб перебувати у вас; свідчення небес; "Утішитель; мирні речі безсмертної слави; істина всього; те, що оживляє все, що робить живим усе; те, що знає все і має всю владу згідно з мудрістю, милістю, істиною, справедливістю і правосуддям.

62 А тепер ось, Я кажу тобі: Це є "план спасіння для всіх людей через кров Мого ^бЄдинонародженого, Який приїде в середині часів.

63 І ось, усе має свою подобу, і все створено і зроблено, щоб "нести свідчення про Мене, і те, що є земним, і те, що є духовним; те, що в небі вгорі, і те, що на землі, і те, що в землі, і те, що під землею, і вгорі, і під сподом: усе несе свідчення про Мене.

64 І сталося, коли Господь розмовляв з Адамом, нашим батьком, що Адам заволав до Господа, і його було віднесено "Духом Господа, і перенесено у воду, і занурено під ^бводу, і піднято з води.

65 І таким чином він був охрищений, і Дух Бога зійшов на нього, і таким чином він був "народжений від Духа і був оживлений у чоловікові ^бвнутрішнім.

66 І він почув голос з небес, що казав: Тебе "охрищено вогнем і Святим Духом. Це є ^бсвідчення Батька і Сина, віднині й навіки;

67 І ти є за "чином Того, Хто був без початку днів і кінця літ, від усієї вічності до всієї вічності.

68 Ось, ти "єдиним є в Мені, син Бога; і таким чином

59a 1 Іван. 5:8.

б Бут. 2:7;
Мойс. 4:25;
Авр. 5:7.

в пп Народитися знову, Народитися від Бога.

г пп Хрищення, Христити.

д 2 Неф. 4:15–16;
Ал. 32:28.

е Іван 6:68.

є пп Целестіальна слава.

60a Морон. 8:25.

б пп Виправдання, Виправдовувати.

в пп Кров.

г пп Освячення.

61a пп Святий Дух.

62a пп План викуплення.

б пп Єдинона-

роджений.

63a Ал. 30:44;

УЗ 88:45–47.

64a пп Святий Дух.

б пп Хрищення,

Христити.

65a пп Народитися

знову, Народитися від Бога.

б Мос. 27:25;
Ал. 5:12–15.

66a УЗ 19:31.

пп Дар Святого Духа.

б 2 Неф. 31:17–18;
3 Неф. 28:11.

67a пп Мелхиседекове священство.

68a 1 Іван. 3:1–3;
УЗ 35:2.

можуть усі стати Моїми ^бсинами. Амінь.

РОЗДІЛ 7 (грудень 1830 року)

Енох навчає, веде народ і пересуває гори—Місто Сіон встановлено—Енох передбачає пришествя Сина Людини, Його спокутну жертву і воскресіння святих—Він передбачає відновлення, збирання, Друге пришестья і повернення Сіону.

І сталося, що Енох продовжував свою промову, кажучи: Ось, наш батько Адам навчав цьому, і багато хто повірили і стали ^асинами Бога, а багато не повірили, і загинули у гріхах, і чекають із ^бстрахом, у муках, палючого збурення гніву Бога, що має пролитися на них.

2 І з того часу Енох почав пророкувати, кажучи людям наступне: Коли я мандрував, і стояв на місці Магуя, і волав до Господа, долинув голос з небес, кажучи—Повернись і зійди на гору Симеон.

3 І сталося, що я повернувся і пішов на гору; і коли я стояв на горі, я бачив небеса відкриті, і мене було зодягнуто ^аславою;

4 І я бачив Господа; і Він стояв перед моїм лицем, і Він розмовляв зі мною, саме як одна людина розмовляє з

іншою, ^алице до лица; і Він сказав мені: ^бДивись, і Я покажу тобі світ протягом багатьох поколінь.

5 І сталося, що я подивився в долину Шум і побачив великий народ, який жив у наметах, який був народом Шума.

6 І знову Господь сказав мені: Дивись, і я подивився на північ, і я побачив народ Ханаана, який жив у наметах.

7 І Господь сказав мені: Пророкуй; і я пророкував, кажучи: Ось, народ Ханаана, який є численним, піде, до бою поставлений, проти народу Шума, і поб'є їх так, що їх повністю буде знищено; і народ Ханаана розподілиться на землі, і земля стане пустою і безплідною, і жодний інший народ не житиме там, а тільки народ Ханаана;

8 Бо ось, Господь прокляне цю землю сильною спекою, і пустота її продовжуватиметься повічно; і ^ачорнота зійде на всіх дітей Ханаана, так що їх зневажатимуть серед усіх народів.

9 І сталося, що Господь сказав мені: Дивись; і я подивився, і побачив землю Шарона, і землю Еноха, і землю Омнера, і землю Гені, і землю Шема, і землю Ганера, і землю Гананнійги, і всіх жителів цих земель;

68б Іван 1:12;
УЗ 34:3.
пп Сини і
дочки Божі.

7 1а pp Сини і

дочки Божі.
б Ал. 40:11–14.
3а pp Переображення.
4а Бут. 32:31;
Повтор. 5:4;

Мойс. 1:2, 11, 31.
б Мойс. 1:4.
8а 2 Неф. 26:33.

10 І Господь сказав мені: Иди до цього народу і скажи їм— «Покайтеся, щоб Я не прийшов і не покарав їх прокляттям, і щоб вони не померли.

11 І Він дав мені заповідь, що я маю «хрестити в ім'я Батька і Сина, Який сповнений ^бблагодаті та істини, і ^вСвятого Духа, Який несе свідчення про Батька і Сина.

12 І сталося, що Енох продовжував закликати весь народ, окрім народу Ханаана, покаятися;

13 І такою великою була ^авіра Еноха, що він повів народ Бога, і їхні вороги вийшли на битву проти них; і він промовив слово Господа, і земля затремтіла, і ^бтори зрушилися, саме за його наказом; і ^вріки води вийшли зі своїх русел; і рик левів було чути з пустині; і всі народи злякалися страшенно, таким ^гсильним було слово Еноха, і такою великою була сила мови, яку Бог дав йому.

14 Також вийшла земля з глибин моря, і таким великим був страх ворогів народу Божого, що вони втекли, і стояли на відстані, і пішли на землю, що вийшла з глибин моря.

15 І ^авелетні цієї землі також стояли на відстані; і зійшло

прокляття на всіх людей, що боролися проти Бога;

16 І з того часу були війни і кровопролиття серед них; але Господь прийшов і перебував зі Своїм народом, і вони перебували в праведності.

17 «Страх Господа був на всіх народах, такою великою була слава Господа, яка була на Його народові. І Господь ^бблагословив землю, і їх було благословлено на горах, і на високих місцях, і вони процвітали.

18 І Господь назвав Свій народ «Сіон, тому що вони були ^бодного серця і одного розуму, і перебували в праведності; і не було бідних серед них.

19 І Енох продовжував своє проповідування в праведності до народу Бога. І сталося в його дні, що він збудував місто, яке було названо Місто Святості, саме Сіон.

20 І сталося, що Енох розмовляв з Господом; і він сказав Господу: Певно, що «Сіон перебуватиме в безпеці завжди. Але Господь сказав Еноху: Сіон Я благословив, але решту людей прокляв Я.

21 І сталося, що Господь показав Еноху всіх жителів землі; і він побачив, і ось, Сіон по деяким часі було «забрано

10а Мойс. 6:57.
пп Покаятися,
Покаяння.
11а пп Хрищення,
Хрестити.
б пп Благодать.
в пп Святий Дух.
13а пп Віра.

б Мт. 17:20.
в Мойс. 6:34.
г пп Свяцтво;
Сила.
15а Бут. 6:4;
Мойс. 8:18.
17а Вих. 23:27.
б 1 Хр. 28:7–8;

1 Неф. 17:35.
18а пп Сіон.
б Дії 4:32;
Фил. 2:1–4.
пп Єдність.
20а Мойс. 7:62–63.
пп Новий Єрусалим.
21а Мойс. 7:69.

на небеса. І Господь сказав Еноху: Ось Моя оселя навіки.

22 І Енох також побачив решту людей, що були си-
нами Адама; і вони були су-
мішшою всього сімені Адама,
окрім сімені Каїна, бо сім'я
Каїна було "чорним і не було
йому місця серед них.

23 А після того як Сіон було
забрано на "небеса, Енох б⁶по-
бачив, і ось, "всі народи землі
були перед ним;

24 І приходили покоління
за поколінням; і Енох був ви-
соко, і був "піднесений, саме
в лоно Батька і Сина Лю-
дини; і ось, сила Сатани була
по всьому лиці землі.

25 І він бачив ангелів, що
сходили з небес; і він почув
гучний голос, що казав: Горе,
горе жителям землі.

26 І він побачив Сатану; і
той мав великий "ланцюг у
руці, і він укривав усе лице
землі б⁶темрявою; і він погля-
нув і засміявся, і його "ангели
раділи.

27 І Енох побачив "анге-
лів, що сходили з небес, не-
сучи б⁶свідчення про Батька й
Сина; і Святий Дух зійшов на
багатьох, і їх було піднесено
силами небесними в Сіон.

28 І сталося, що Бог небес
подивився на решту людей і
заплакав; і Енох засвідчив це,

кажучи: Як це так, що небеса
плачуть і проливають сльози,
наче дощ на горах?

29 І Енох сказав Господу: Як
це так, що Ти можеш "пла-
кати, коли видно, що Ти свя-
тий і є від усієї вічності до
всієї вічності?

30 І якби було це можливо,
щоб людина могла злічити
частки землі, так, мільйонів
"земель, подібних до цієї, це
не було б і початком числа
Твоїх б⁶створінь; і Твої зависи
ще простягнуті; і все ж таки
Ти є там, і Твоє лоно там; і
також Ти є справедливим; Ти
є милостивим і добрим на-
віки;

31 І Ти забрав Сіон у лоно
Своє, від усіх Своїх створінь,
від усієї вічності і до всієї
вічності; і ніщо, крім "миру,
б⁶справедливості й "істини
не є помешканням Твого
престолу; і милість піде пе-
ред Твоїм лицем і не матиме
кінця; як же це Ти можеш
плакати?

32 Господь сказав Еноху:
Подивись на цих братів твоїх;
вони є витвір Моїх власних
"рук, і Я дав їм їхнє б⁶знання
того дня, коли Я створив їх; і
в Саду Еденському дав Я лю-
дині її "свободу вибору;

33 І твоїм братам сказав Я, і
також дав заповідь, що вони

22а 2 Неф. 26:33.
23а пп Небеса.
б пп Видіння.
в УЗ 88:47;
Мойс. 1:27–29.

24а 2 Кор. 12:1–4.
26а Ал. 12:10–11.
б Ісая 60:1–2.

в Юд. 1:6;
УЗ 29:36–37.

27а пп Ангели.
б пп Свідок,
Свідчення.
29а Ісая 63:7–10.
30а УЗ 76:24;
Мойс. 1:33.

б пп Створити,
Створіння.

31а пп Мир.
б пп Справедливість.
в пп Істина.
32а Мойс. 1:4.
б пп Знання.
в пп Свобода вибору.

мають ^алюбити один одного, і що вони мають обрати Мене, їхнього Батька; але ось, вони без любові, і вони ненавидять свою власну кров;

34 І ^авогонь Мого обурення запалено на них; і в Моєму палкому пересерді нашла Я ^бповені на них, бо Мій лютий гнів запалено проти них.

35 Ось, Я є Бог; ^аЛюдина Святості Моє ім'я; Людина Породи Моє ім'я; і Нескінченний та Вічний Моє ^бім'я також.

36 Отже, Я можу простерти Свої руки і тримати всі створіння, що їх Я зробив; і Моє ^аоко може проникнути в них також, і серед усіх витворів Моїх рук не було такої великої ^бзлочестивості, як серед твоїх братів.

37 Але ось, їхні гріхи будуть на головах їхніх батьків; Сатана буде їхнім батьком, і нещастя буде їхнім приреченням; і всі небеса будуть оплакувати їх, саме всі витвори Моїх рук; отже, хіба не повинні плакати небеса, бачачи, що вони будуть страждати?

38 Але ось, ці, на кому твої очі, загинуть у повенях; і ось, Я закрию їх; ^вв'язницю Я приготував для них.

39 А ^аТой, Кого Я вибрав, благав перед Моїм лицем.

Отже, Він страждає за їхні гріхи, якщо вони покаються в той день, коли Мій ^бОбраний повернеться до Мене, а до того дня вони будуть у ^амуках;

40 Отже, через це небеса будуть плакати, так, і всі витвори Моїх рук.

41 І сталося, що Господь говорив з Енохом і розповів Еноху про всі діяння дітей людських; отже Енох знав і дивився на їхню злочестивість і їхнє нещастя, і плакав, і простирав свої руки, і його ^асерце набрякло, як та вічність; і його нутро томилося; і вся вічність здригнулася.

42 І Енох також побачив ^аНоя і його ^бсім'ю; що нащадки всіх синів Ноя мають бути спасеними земним спасінням;

43 Отже, Енох побачив, що Ной збудував ^аковчег; і що Господь посміхався, дивлячись на нього, і тримав його у Своїй руці; але на решту злочестивих найшли потопа і проковтнули їх.

44 І коли Енох побачив це, він відчув гіркоту душі і плакав над своїми братами, і сказав небесам: Я ^авідмовляюсь від заспокоєння; але Господь сказав Еноху: Піднеси своє серце і радій; і дивись.

45 І сталося, що Енох поди-

33а пп Любов.

34а Ісая 30:27; Наум 1:6; УЗ 35:14.

б Бут. 7:4, 10; Мойс. 8:17, 24.

пп Потоп Ноевих часів.

35а Мойс. 6:57.

б Мойс. 1:3.

36а УЗ 38:2; 88:41;

Мойс. 1:35–37.

б Бут. 6:5–6; Мойс. 8:22, 28–30.

38а 1 Пет. 3:18–20.

пп Пекло.

39а тобто Спаситель.

б Мойс. 4:2; Авр. 3:27.

пп Ісус Христос.

в пп Осуд.

41а Мос. 28:3.

пп Співчуття.

42а пп Ной, біблійний патріарх.

б Мойс. 8:12.

43а Бут. 6:14–16;

Етер 6:7.

44а Пс. 77:3; Етер 15:3.

вився; і від Ноя він побачив усі сім'ї землі; і він заволав до Господа, кажучи: Коли прийде день Господа? Коли проліється кров Праведного, щоб усі ті, хто сумує, могли бути "освяченими й мати вічне життя?

46 І Господь сказав: Це буде у "середині часів, у дні злочестивості й помсти.

47 І ось, Енох побачив день пришествия Сина Людини, саме в плоті; і його душа зраділа, кажучи: Праведного піднесено, і "Агнця вбито від заснування світу; і через віру я в лоні Батька, і ось, "Сіон зі мною.

48 І сталося, що Енох подивився на "землю; і він почув голос з надр її, що казав: Горе, горе мені, матері людей; я змучена, я втомлена через злочестивість моїх дітей. Коли "відпочину я і буду очищена від "брудну, який вийшов з мене? Коли мій Творець освятить мене, щоб могла я відпочити і праведність на деякий час могла перебувати на моєму лиці?

49 І коли Енох почув, як земля сумує, він заплакав і заволав до Господа, кажучи: О Господи, хіба не матимеш ти співчуття до землі? Хіба не благословиш ти дітей Ноя?

50 І сталося, що Енох продовжував своє волення до

Господа, кажучи: Я прошу Тебе, о Господи, в ім'я Твого Єдинонародженого, саме Ісуса Христа, щоб Ти мав милість до Ноя і його сімені, щоб земля більше ніколи не вкривалася потопами.

51 І Господь не міг відмовити; і Він склав завіт з Енохом, і присягнув йому клятвою, що Він зупинить "потопи; що Він кликатиме дітей Ноя;

52 І Він надіслав незмінний указ, що "решта його сімені завжди буде знаходитися серед усіх народів, поки земля стоятиме;

53 І Господь сказав: Благословенний той, через чие сім'я Месія прийде; бо Він каже—Я є "Месія, "Цар Сіону, "Скеля Небес, широка, як вічність; той, хто увійде цією брамою і "підійметься через Мене, ніколи не впаде; отже, благословенні ті, про кого Я сказав, бо вони прийдуть з "підняттями вічної радості.

54 І сталося, що Енох заволав до Господа, кажучи: Коли Син Людини прийде у плоті, чи спочине земля? Я молю Тебе, покажи мені це.

55 І Господь сказав Еноху: Дивись, і він подивився і побачив "Сина Людини, піднятого на "хресті у спосіб людей;

56 І він почув гучний голос;

45а пп Освячення.

46а Мойс. 5:57.

47а пп Агнець Божий.

б Мойс. 7:21.

48а пп Земля—

Очищення землі.

б Мойс. 7:54, 58, 64.

в пп Бруд, Бруднота.

51а Пс. 104:6–9.

52а Мойс. 8:2.

53а пп Месія.

б Мт. 2:2; 2 Неф. 10:14;

Ал. 5:50; УЗ 128:22.

в Пс. 71:3; 78:35;

Гел. 5:12.

пп Скеля.

г 2 Неф. 31:19–20.

д пп Музика.

55а пп Син Людини.

б 3 Неф. 27:14.

пп Розп'яття.

і небеса зтягнуло; і всі створіння Бога плакали; і земля ^астогнала; і скелі розколотися; і святі ^бвоскресли, і їх було ^вувінчано ^гправоруч Сина Людини вінцями слави;

57 І багато з ^адухів, які були у ^бв'язниці, вийшли й стали праворуч Бога; а решта утримувалася в ланцюгах темряви до суду великого дня.

58 І знову Енох заплакав і заволав до Господа, кажучи: Коли спочине земля?

59 І Енох побачив Сина Людини, що возносився до Батька; і він прикликав Господа, кажучи: Хіба Ти не прийдеш знову на землю? Бо оскільки Ти є Бог, і я знаю Тебе, і Ти присягнув мені і наказав мені, щоб я просив в ім'я Твого Єдинонародженого; Ти створив мене і дав мені право на Твій престол, і не через мене, а через Твою власну благодать; отже, я запитую Тебе, чи Ти не прийдеш знову на землю.

60 І Господь сказав Еноху: Як Я живий, так само прийду Я в ^аостанні дні, у дні злочестивості й помсти, щоб виконати клятву, яку Я дав тобі стосовно дітей Ноя;

61 І прийде день, коли земля

^аспочине, але до того дня небеса ^бпотемніють, і ^взавіса темряви вкриє землю; і небеса здригнуться, і також земля; і великі страждання будуть серед дітей людських, але Мій народ Я ^гзбережу;

62 І ^аправедність пошлю Я з небес; а ^бістину пошлю Я з ^вземлі, щоб ^гсвідчити про Мого Єдинонародженого, Його ^двоскресіння з мертвих; так, і також воскресіння всіх людей; і Я зроблю так, що праведність та істина вимиватимуть землю, неначе потопом, щоб ^езібрати Моїх вибраних з чотирьох чвертей землі, до того місця, яке Я приготую, до Святого Міста, щоб Мій народ міг підпезати стегна свої і чекати на час Мого пришестя; бо там буде Моя скинія, і воно буде називатися Сіон, ^жНовий Єрусалим.

63 І Господь сказав Еноху: Тоді ти і все твоє ^амісто зустрінуть їх там, і ми приймемо їх у наше лоно, і вони побачать нас; і ми кинемося їм на шиї, а вони кинуться нам на шиї, і ми цілуватимемо один одного.

64 І там буде Моя оселя, і це буде Сіон, який вийде з усіх

56а Мт. 27:45, 50–51.

б пп Воскресіння.

в пп Вінець;

Піднесення.

г Мт. 25:34.

57а пп Дух.

б УЗ 76:71–74; 88:99.

60а пп Останні дні.

61а пп Земля—Кінцевий стан Землі.

б УЗ 38:11–12;

112:23.

в пп Завіса.

г 1 Неф. 22:15–22;

2 Неф. 30:10.

62а Пс. 85:12.

пп Відновлення

євангелії.

б пп Книга Мормона.

в Ісаї 29:4.

г пп Свідок,

Свідчення.

д пп Воскресіння.

е пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

є пп Новий Єрусалим.

63а Об. 21:9–11;

УЗ 45:11–12;

Мойс. 7:19–21.

створінь, які Я зробив; і протягом ^атисячі років земля ^бспочиватиме.

65 І сталося, що Енох побачив день ^апришестя Сина Людини, в останні дні, щоб перебувати на землі в праведності протягом тисячі років;

66 Але до того дня він побачив великі лиха серед злочестивих; і він побачив також море, що було воно схвилюваним, і серця людські ^азавмиратимуть, чекаючи зі страхом ^бсуду Всемогутнього Бога, Який зійде на злочестивих.

67 І Господь показав Еноху все, саме до кінця світу; і він побачив день праведних, час їхнього викуплення, і отримав повноту ^арадості;

68 І всіх днів ^аСіону в дні Еноха було триста і шістьдесят п'ять років.

69 І Енох та весь народ його ^аходили з Богом, і Він перебував посеред Сіону; і сталося, що Сіону не стало, бо Бог прийняв його у Своє власне лono; і відтоді пішла чутка: Сіон втік.

РОЗДІЛ 8

(лютий 1831 року)

Метушалах пророкує—Ной та його сини проповідують євангелію—Велика злочестивість панує—Заклик до покаяння

не взято до уваги—Бог наказує знищити Потопом усяку плоть.

А всіх Енохових днів було чотири сотні і тридцять літ.

2 І сталося, що ^аМетушалаха, сина Еноха, не було забрано, щоб було здійснено завіти Господа, які Він склав з Енохом; бо Він справді склав завіт з Енохом, що Ной піде з плоду його стегон.

3 І сталося, що Метушалах пророкував, що з його стегон виникнуть усі царства на землі (через Ноя), і він уславляв себе.

4 І прийшов великий голод на землю, і Господь прокляв землю тяжким прокляттям, і багато жителів її померло.

5 І сталося, що жив Метушалах сто і вісімдесят сім літ, та й Ламеха породив;

6 І жив Метушалах по тому, як породив він Ламеха, сім сотень і вісімдесят два роки, і породив він синів та дочок;

7 І всіх Метушалахових днів було дев'ять сотень і шістьдесят дев'ять літ, та й помер він.

8 І жив Ламех сто і вісімдесят два роки, та й сина породив,

9 А ім'я йому назвав ^аНой, говорячи: Цей син нас потішить у наших ділах та в труді рук наших коло землі, що Господь її ^бпрокляв.

64а пп Тисячоліття.

б Мойс. 7:48.

65а Юд. 1:14.

пп Друге пришестя

Ісуса Христа.

66а Ісая 13:6–7.

б пп Суд, останній.

67а пп Радість.

68а Бут. 5:23;

Мойс. 8:1.

69а Бут. 5:24;

Мойс. 6:34.

пп Ходити,

Ходити з Богом.

8 2а пп Метушалах.

9а пп Ной, біблійний пагірарх.

б Мойс. 4:23.

10 І жив Ламех по тому, як Ноя породив, п'ять сотень і дев'яносто п'ять літ, і породив він синів та дочок;

11 А всіх Ламехових днів було сім сотень і сімдесят сім літ, та й помер він.

12 І був Ной віку чотири сотні і п'ятдесят літ, та й породив Яфета; і сорок два роки по тому він породив Сима від тієї, яка була матір'ю Яфета, а коли йому було п'ять сотень літ, породив він Хама.

13 І Ной та його сини прислухалися до Господа і звертали увагу, і їх було названо синами Божими.

14 І коли ці люди почали розмножуватися на лиці землі, і їм народилися дочки, і побачили сини людські тих дочок, що вродливі вони, і брали собі жінок із усіх, яких вибрали.

15 І Господь сказав Ною: Дочки твоїх синів продали себе; бо ось, Мій гнів запалено проти синів людських, бо вони не бажають прислухатися до Мого голосу.

16 І сталося, що Ной пророкував і навчав справам Бога, саме так, як було на початку.

17 І промовив Господь до Ноя: Не буде Мій Дух перемагатися в людині навіки, бо вона знатиме, що всяка плоть помре; і дні її будуть сто і двадцять літ; і якщо люди не покаються, Я пошлю потопи на них.

18 За тих днів на землі були велетні, і вони прагнули позбавити Ноя життя; але Господь був з Ноем, і сила Господа була на ньому.

19 І Господь висвятив Ноя за Своїм власним чином, і наказав йому, щоб він ішов і проголошував Його євангелію дітям людським, саме так, як це було дано Еноху.

20 І сталося, що Ной закликав дітей людських, щоб вони покаялися; але вони не прислухалися до його слів;

21 І ще, після того як вони почували його, вони прийшли до нього, кажучи: Ось, ми є сини Бога; хіба ми не взяли собі дочок людських? І хіба ми не їмо, і не п'ємо, і не одружуємося, і не віддаємо заміж? І наші дружини народжують нам дітей, і вони є могутніми чоловіками, які подібні чоловікам давнини, чоловікам

12а Бут. 5:32.

пп Яфет.

б пп Сим.

в пп Хам.

13а УЗ 138:41.

пп Гавриїл.

б пп Послушний,

Послушність,

Слухатися.

в пп Сини і дочки Божі.

14а Мойс. 5:52.

15а пп Шлюб,

Одружуватися—
Міжконфесійний
шлюб.

17а Бут. 6:3;

2 Неф. 26:11;

Етер 2:15; УЗ 1:33.

б 2 Неф. 9:4.

пп Плоть.

в Бут. 7:4, 10;

Мойс. 7:34.

18а Бут. 6:4;

Чис. 13:33;

Єр. 17:15.

б пп Сила.

19а УЗ 107:52.

пп Висвячувати,
Висвячення.

б Авр. 1:19.

в пп Мелхиседекове
священство.

г пп Місіонерська
робота.

20а пп Покаятися,
Покаяння.

21а Мт. 24:38–39;

ДС—Мт. 1:41.

великої слави. І вони не прислухалися до слів Ноя.

22 І бачив Бог, що великою стала ^азлочестивість людей на землі; і кожний підносився в уяві ^бдумок свого серця, які були тільки злом безперервним.

23 І сталося, що Ной продовжував своє ^апроповідування людям, кажучи: Прислухайтесь і зверніть увагу на мої слова;

24 ^аПовірте, і покайтеся у своїх гріхах, і ^бхристіться в ім'я Ісуса Христа, Сина Божого, саме як наші батьки, і ви отримаєте Святого Духа, щоб усе могло бути ^аявлено вам; а якщо ви не зробите цього, потопи зйдуть на вас; проте, вони не прислухалися.

25 І пожалкував був Ной, і його серце страждало, що Господь людину створив на землі, і горював він у серці своєму.

26 І промовив Господь:

^аЗітру Я людину, яку Я створив, з лиця землі, і людину, і скотину, і плазунів, і птаство небесне; бо пожалкував був Ной, що Я створив їх, і що Я зробив їх; і він прикликав Мене; бо вони шукали його життя.

27 І таким чином Ной знайшов ^аблагодать в очах Господа; бо Ной був чоловіком праведним і ^бдосконалим у своєму поколінні; і він з Богом ^аходив, як і його трое синів, Сим, Хам і Яфет.

28 Земля була ^азіпсутою перед Богом, і вона була наповнена насильством.

29 І подивився Бог на землю, і ось, вона була зіпсутою, бо кожна плоть спотворила свій шлях на землі.

30 І промовив Бог до Ноя: Прийшов кінець всякої плоті переді Мною, бо наповнилася земля насильством, і ось, Я ^авинищу всю плоть з землі.

22а Бут. 6:5;
Мойс. 7:36–37.

б Мос. 4:30;
Ал. 12:14.
пп Думки.

23а пп Проповідувати.

24а пп Вірування,

Вірувати.

б пп Хрищення,
Христити—Вимоги
для хрищення.
в 2 Неф. 32:2–5.

26а пп Земля—

Очищення землі.

27а пп Благодать.

б Бут. 6:9.

в пп Ходити,
Ходити з Богом.

28а Бут. 6:11–13.

30а УЗ 56:3.

ФАКСИМІЛЕ З КНИГИ АВРААМА

№1

Пояснення

Мал. 1. Ангел Господа.

Мал. 2. Авраам, прив'язаний до жертовника.

Мал. 3. Жрець-ідолопоклонник Елкени намагається принести Авраама в жертву.

Мал. 4. Жертвник для жертвоприношень жерців-ідолопоклонників, що стоїть перед богами Елкени, Лівни, Мамакри, Кораша і Фараона.

Мал. 5. Бог-ідол Елкени.

Мал. 6. Бог-ідол Лівни.

Мал. 7. Бог-ідол Мамакри.

Мал. 8. Бог-ідол Кораша.

Мал. 9. Бог-ідол Фараона.

Мал. 10. Авраам у Єгипті.

Мал. 11. Накреслено, щоб представляти стовпи неба у розумінні єгиптян.

Мал. 12. Ракіянг, що означає простір, або твердь над нашими головами; але в цьому випадку, стосовно цього предмета, єгиптяни вкладали в це слово значення "Шама", тобто "бути високим", або "небеса", що відповідає гебрійському слову "Шамаїм".

КНИГА АВРААМА

ПЕРЕКЛАДЕНО З ПАПІРУСУ ДЖОЗЕФОМ СМІТОМ

Переклад деяких стародавніх літописів, що потрапили в наші руки з єгипетських катакомб. Писання Авраама часів його перебування в Єгипті, названі Книгою Авраама, написані ним власноручно на папірусі.

РОЗДІЛ 1

Авраам шукає благословень патріаршого порядку—Його переслідують лжесвященики в Халдеї—Єгова спасє його—Пояснюється походження та урядовання Єгипту.

У ЗЕМЛІ ^аХалдеїв, у помешканні моїх батьків я, ^бАвраам, побачив, що було необхідно мені отримати інше місце ^впроживання;

2 І розуміючи, що є для мене більше ^ащастя, і більший мир та ^бпокій, я шукав благословень батьків і права, в яке мене необхідно було висвятити, аби надавати їх; будучи сам послідовником ^вправедності, бажаючи також бути тим, хто володіє великим ^гзнанням, і бути кращим послідовником праведності, і володіти більшим знанням, бути батьком багатьох народів, князем миру, і бажаючи отримати настанови, і дотримуватися

заповідей Бога, я став правочинним спадкоємцем, ^дПервосвящеником, що мав ^еправо, яке належить батькам.

3 Його було ^апередано мені від батьків; воно перейшло від батьків, від початку часів, так, саме від початку, або від заснування землі, до теперішнього часу, саме право ^бпершонародженого, або першого чоловіка, яким є ^вАдам, або перший батько, через батьків до мене.

4 Я шукав мого ^апризначення у священство згідно з призначенням Бога батькам стосовно сімені.

5 Мої ^абатьки, відвернувшись від своєї праведності і від святих заповідей, які Господь Бог їхній дав їм, заради ^бпоклоніння богам язичників, повністю відмовились прислухатися до мого голосу;

^бБо їхні серця були налаштовані чинити зло і були повністю повернуті до ^абога

1 1а пп Ур.

б пп Авраам.

в Дії 7:2–4.

2а пп Радість.

б пп Покій.

в пп Праведник,

Праведність.

г УЗ 42:61.

пп Знання.

д пп Первосвященик.

е пп Мелхиседекове священство.

3а УЗ 84:14.

б УЗ 68:17.

пп Першонароджений.

в Мойс. 1:34.

пп Адам.

4а пп Перворідство.

5а Бут. 12:1.

б пп Ідолопоклонство.

6а тобто лжебогів, як

це проілюстровано

в Авр., факс. №1.

Елкени, і бога Лівни, і бога Мамакри, і бога Кораша, і бога Фараона, царя Єгипту;

7 Отже, вони повернули свої серця до жертв язичників, приносячи в жертву своїх дітей цим німим ідолам, і не прислухалися до мого голосу, але намагались позбавити мене життя рукою жерця Елкени. Жрець Елкени був також жерцем Фараона.

8 А в цей час був звичай у жерця Фараона, царя Єгипту, приносити на жертовнику, який було збудовано на землі Халдеї для жертвоприношення цим чужинським богам, чоловіків, жінок та дітей.

9 І сталося, що жрець зробив жертвоприношення богу Фараона і також богу Шагріля, саме у спосіб єгиптян. А бог Шагріля було сонце.

10 Навіть дитину як дякувальну жертву приніс жрець Фараона на жертовнику, який стояв біля пагорба, що звався Пагорб Потіфара, там, де починається долина Олішем.

11 І цей жрець одного разу приніс на цьому жертовнику в жертву трьох незайманих дів, які були дочками Оніти, потомка царського роду по прямій лінії від стегон "Хама. Цих дів було принесено в жертву через їхню чесноту; вони не схотіли ^бвклонятися богам з дерева чи каміння, отже, їх було вбито на цьому

жертвнику, і було це зроблено у спосіб єгиптян.

12 І сталося, що жерці піддали мене насильству, аби вбити й мене, як вони це зробили з дівами на цьому жертвнику; а щоб ви мали уявлення про цей жертвник, я відсилаю вас до зображення на початку цього літопису.

13 Його було зроблено у формі ліжка, такого, якими користувалися Халдеї, і він стояв перед богами Елкени, Лівни, Мамакри, Кораша і також перед богом, що нагадував бога Фараона, царя Єгипту.

14 Щоб ви мали уявлення про цих богів, я на початку подав вам їхнє зображення на малюнках, а малюнки такого типу Халдеї називали Ралінос, що означає ієрогліфи.

15 І коли вони занесли руки наді мною, щоб принести мене в жертву і позбавити мене життя, ось, я підніс свій голос до Господа Бога мого, і Господь "прислухався, і почув, і сповнив мене видінням Всемогутнього, і ангел Його присутності став біля мене і негайно ^брозв'язав мої пута;

16 І Його голос звернувся до мене: Аврааме, Аврааме, ось, Мое ім'я "Єгова, і Я почув тебе, і зійшов, щоб спасти тебе, і щоб забрати тебе з батьківського дому, і від усіх твоїх родичів у чужу ^бземлю, про яку ти не знаєш;

11а пп Хам.
б Дан. 3:13–18.

15а Мос. 9:17–18.
б Авр. 2:13.

16а пп Єгова.
б пп Обіцяна земля.

17 І це через те, що вони відвернули свої серця від Мене, щоб поклонитися богу Елкени, і богу Лівни, і богу Мамакри, і богу Кораша, і богу Фараона, царя Єгипту; отже, Я зійшов, щоб відвідати їх і знищити того, хто підняв руку на тебе, Аврааме, Мій сину, щоб забрати твоє життя.

18 Ось, Я вестиму тебе Своєю рукою, і Я візьму тебе, щоб покласти на тебе Своє ім'я, саме "священство твого батька, і Моя сила буде над тобою.

19 Так само, як було з Ноем, так буде і з тобою; але через твоє священнослужіння Моє "ім'я стане знаним на землі назавжди, бо Я є твій Бог.

20 Ось, Пагорб Потіфара був на землі "Ур, у Халдеї. І Господь розбив жертвник Елкени та богів цієї землі і повністю знищив їх, і вразив жерця так, що той помер; і було сильне голосіння в Халдеї, і також при дворі фараона; а фараон означає цар монаршої крові.

21 І цей цар Єгипту був нащадком із стегон "Хама і був причасником крові ^бХанаанеян за народженням.

22 З цього родоводу походять усі Єгиптяни, і таким чином кров Ханаанеян було збережено в цій землі.

23 Земля "Єгипту була впер-

ше відкрита жінкою, яка була дочкою Хама і дочкою Єгиптус, що халдейською мовою означає Єгипет, що означає те, що заборонено;

24 Коли ця жінка відкрила цю землю, та була під водою, і вона пізніше поселила на ній своїх синів; і таким чином від Хама пішла та раса, яка зберегла прокляття на землі.

25 І перший уряд Єгипту було встановлено Фараоном, старшим сином Єгиптус, дочки Хама, і було його встановлено за подобою уряду Хама, який був патріаршим.

26 Фараон, будучи праведним чоловіком, установив своє царство і судив свій народ мудро і справедливо всі свої дні, щиро намагаючись наслідувати той порядок, що був заснований батьками в перших поколіннях, за часів першого патріаршого царювання, саме царювання Адама, і також Ноя, його батька, який благословив його "благословеннями землі і благословеннями мудрості, але прокляв його в тому, що стосувалося священства.

27 І Фараон, будучи з того родоводу, за яким він не мав права на "священство, незважаючи на те, що фараони з готовністю заявляли про своє право на нього від Ноя, через Хама, отже, мого батька було

18а пп Священство.

19а Бут. 12:1–3.

20а Бут. 11:28;

Авр. 2:4.

21а Бут. 10:6;

Пс. 78:51;

Мойс. 8:12.

б Мойс. 7:6–8.

пп Ханаан,

Ханаанеянин.

23а пп Єгипет.

26а пп Благословити,

Благословенний,

Благословення.

27а ОД 2.

пп Священство.

зведено на манівці їхнім ідо-
лопоклонством;

28 Але я намагатимуся на-
далі окреслювати перебіг по-
дій від себе назад до початку
сотворіння, бо в моїх руках
опинилися «літописи, які я
утримую донині.

29 І після того як жерця Ел-
кени було вражено так, що
він помер, відбулося здійс-
нення того, що було сказано
мені стосовно землі Халдеї,
що буде голод у цій землі.

30 Відповідно голод пану-
вав по всій землі Халдеї, і мій
батько тяжко мучився через
цей голод, і він покаявся у злі,
що його він задумав проти
мене, аби позбавити мене
«життя.

31 Але літописи батьків,
саме патріархів, стосовно
права на священство Господь
Бог мій зберіг у моїх власних
руках; отже, знання про по-
чаток сотворіння, а також
про «планети, і про зірки, як
його було відкрито батькам,
зберіг я аж до цього дня, і я
намагатимуся написати дещо
з цього в цьому літописі на
благо моєму потомству, яке
прийде після мене.

РОЗДІЛ 2

*Авраам залишає Ур, щоб іти в
Ханаан—Єгова являється йому*

*в Харані—Усі благословення
евангелії обіцяно його сімені і
через його сім'я всім—Він іде в
Ханаан і далі в Єгипет.*

І Господь Бог зробив так, що
голод у землі Ур став наст-
ільки тяжким, що «Гаран,
мій брат, помер; але «Терах,
мій батько, ще жив в Урі хал-
дейському.

2 І сталося, що я, Авраам,
узяв собі за дружину «Сару,
а «Нахор, мій брат, узяв собі
за дружину Мілку, яка була
дочкою Гарана.

3 І «промовив Господь до
мене: Аврааме, вийди зі своєї
землі, і від родини своєї, і з
дому батька свого до краю,
який Я тобі покажу.

4 Отже, я залишив «Ур хал-
дейський, щоб піти в землю
Ханаанську; і взяв я Лота, сина
брата свого, і його дружину, і
Сару, свою дружину; і також
мій «батько пішов за мною до
землі, яку ми назвали Харан.

5 І голод зменшився; і мій
батько залишився в Харані і
жив там, оскільки в Харані
було багато отар; і мій батько
знов повернувся до свого
«ідолопоклонства, отже він
продовжував жити в Харані.

6 Але я, Авраам, і «Лот, син
мого брата, молилися Гос-
поду, і Господь «явився мені і
сказав мені: Устань, і візьми

28а Мойс. 6:5.
пн Книга спомину.
30а Авр. 1:7.
31а Авр. 3:1–18.
2 1а Бут. 11:28.
б Бут. 11:24–26;
1 Хр. 1:26.

2а Бут. 11:29.
пн Сарра.
б Бут. 11:27; 22:20–24.
3а Бут. 12:1;
Дії 7:1–3.
4а Неем. 9:7.
б Бут. 11:31–32.

5а Єг. 24:2.
6а пн Лот.
б Бут. 17:1.
пн Ісус Христос—
Доземне існування
Христа.

Лота з собою; бо Я намітив забрати тебе з Харану і зробити з тебе священнослужителя, щоб нести Моє ^вім'я в чужу ^зземлю, яку Я дам твоєму сімені після тебе на вічне володіння, поки вони прислухатимуться до Мого голосу.

7 Бо Я є Господь Бог твій; Я живу в небесах; земля є Моїм ^впідніжком; Я простираю Свою руку через море, і воно підкоряється Моєму голосу; Я роблю так, що вітер і вогонь є Моєю ^бколісницею; Я кажу горах—Підіть звідси—і ось, їх відносить вихор за одну мить, зненацька.

8 Моє ім'я ^вЄгова, і Я ^бзнаю кінець від початку; отже, Моя рука буде над тобою.

9 І Я створю від тебе великий народ, і Я ^вблагословлю тебе без міри і зроблю твоє ім'я великим серед усіх народів, і ти будеш благословенням для твого сімені після тебе, щоб у своїх руках вони несли це священнослужіння і ^бсвященство до всіх народів;

10 І Я благословлю їх через твоє ім'я; бо всі, хто сприймає цю ^вєвангелію, будуть названі твоїм іменем, і будуть вважатися твоїм ^бсіменем, і

воскреснуть, і благословлятимуть тебе як свого ^вбатька;

11 І Я ^вблагословлю тих, хто благословляє тебе, і прокляну тих, хто проклинає тебе; і в тобі (тобто, у твоєму священстві) і в твоєму ^бсімені (тобто, у твоєму священстві)—бо Я даю тобі обіцяння, що це ^вправо продовжуватиметься в тобі і в твоєму сімені після тебе (інакше кажучи, у сімені буквально, або сімені тіла)—буде всі роди землі благословлено, саме благословеннями євангелії, які є благословеннями спасіння, саме життя вічного.

12 І після того як Господь закінчив говорити зі мною і сховав Своє лице від мене, я промовив у серці своєму: Твій слуга старанно ^вшукав Тебе; тепер я знайшов Тебе;

13 Ти послав Свого ангела ^ввизволити мене від богів Елкени, і я зроблю добре, якщо прислухаюсь до Твого голосу, отже, дозволю слугі Твоєму підвестися та й піти з миром.

14 Тож я, Авраам, пішов, як сказав мені Господь, і Лот зі мною; і мені, Авраамові, було ^вшістдесят і два роки, коли я пішов з Харану.

6в Бут. 12:2–3;
Авр. 1:19.
2 Бут. 13:14–15; 17:8;
Вих. 33:1.
пп Обіцяна земля.
7а 1 Неф. 17:39;
УЗ 38:17.
б Ісая 66:15–16.
8а пп Єгова.
б пп Всемудрий.
9а 1 Неф. 17:40;
2 Неф. 29:14;

3 Неф. 20:27;
Морм. 5:20.
пп Авраам—
Авраамове сім'я.
б УЗ 84:17–19;
Мойс. 6:7.
пп Мелхиседекове
священство.
10а Гал. 3:7–9.
б Бут. 13:16;
Гал. 3:29;
2 Неф. 30:2.

в пп Патріарх,
Патріарше.
11а пп Авраамів завіт.
б Ісая 61:9.
в пп Ізраїль;
Перворідство;
Священство.
12а УЗ 88:63.
13а Авр. 1:15–17.
14а Бут. 12:4–5.

15 І я взяв ^аСару, яку я взяв собі за дружину, коли був в ^бУрі, у Халдеї, і Лота, сина брата мого, і все наше майно, що його ми зібрали, і душі, що їх ми ^впридбали в Харані, і вирушили в дорогу до землі ^гХанаанської, і мешкали в наметах, як ішли ми своєю дорогою;

16 Отже, вічність була нашим покриттям, і нашою ^аскелею, і нашим спасінням, як мандрували ми з Харану через Ершон, щоб прийти до землі Ханаанської.

17 І я, Авраам, збудував ^ажертвник у землі Ершон, і зробив жертвоприношення Господу, і молився, щоб ^бголод відступив від дому батька мого, щоб вони не загинули.

18 І потім ми пройшли від Ершону через цей край до місця Сехем; воно було розташоване в долинах Мамре, і ми вже прийшли до межі землі ^аХанаанської, і я приніс ^бжертву там в долинах Мамре і щиро прикликав Господа, бо ми вже прийшли в межі землі цього ідолопоклонницького народу.

19 І Господь явився мені у відповідь на мої молитви і сказав мені: Твоєму сімені віддам Я цю ^аземлю.

20 І я, Авраам, підвівся з місця того жертвника, що

його збудував я Господу, і звідти рушив на гору на сході від ^аБет-Елу, і намета свого поставив там; Бет-Ел був на захід, а ^бГай—на схід; і збудував я там Господу ще одного жертвника, і ^вприкликав знову ім'я Господа.

21 І я, Авраам, мандрував, ідучи все далі на південь; і в краї продовжувався голод; і я, Авраам, вирішив піти до Єгипту, щоб пожити там, бо голод став дуже страшним.

22 І сталося, що коли я підійшов до самого Єгипту, Господь сказав мені: Ось, ^аСара, дружина твоя, дуже вродлива з обличчя жінка;

23 Отже, станеться, що коли Єгиптяни побачать її, вони скажуть: Вона його дружина; і вони вб'ють тебе, але її залишать живою; отже, дивись, що ви зробите цього разу:

24 Нехай вона скаже Єгиптянам, що вона твоя сестра, і твоя душа житиме.

25 І сталося, що я, Авраам, сказав Сарі, жінці моїй, усе те, що Господь сказав мені— Отже, скажи ж їм, я молю тебе, що сестра моя ти, щоб добре було через тебе мені, і моя душа житиме через тебе.

РОЗДІЛ 3

Авраам дізнається про сонце,

15а пп Сарра.
б пп Ур.
в пп Навернення,
Навернений.
г пп Ханаан,
Ханаанецинин.
16а пп Склея.

17а пп Жертвник.
б Авр. 1:29.
18а Бут. 12:6.
б пп Жертва,
Жертвувати.
19а Бут. 13:12–15; 17:8;
Вих. 3:1–10;

Чис. 34:2.
пп Обіцяна земля.
20а пп Бет-Ел.
б Бут. 13:3–4.
в Бут. 12:8.
22а Бут. 12:11–13.

місяць і зірки за допомогою Уріма і Тумміма—Господь відкриває йому вічну природу духів—Він дізнається про доземне життя, висвячення наперед, сотворіння, вибір Викупителя і другий стан людини.

І я, Авраам, мав ^аУрім і Туммім, які Господь Бог мій дав мені в Урі халдейському;

2 І я бачив ^азірки, що були вони дуже великими, і що одна з них була найближчою до престолу Божого; і було багато великих зірок, що багаті коло неї;

3 І Господь сказав мені: Вони управляють; а ім'я великої—^аКолоб, тому що вона коло Мене, бо Я є Господь Бог твій: Я поставив її управляти всіма тими, що належать до того самого порядку, як і та, на якій ти стоїш.

4 І Господь сказав мені через Урім і Туммім, що Колоб є за образом Господа, згідно з його часами і порами року в обертах його; що один оберт є ^аднем для Господа, за Його способом обчислення, а згідно з часом, призначеним для тієї, на якій ти стоїш, це є одна тисяча ^броків. Таким є обчислення Господнього часу, згідно з обчисленням Колобу.

5 І Господь сказав мені: Планета, що є меншим світилом, меншим за те, що має управ-

ляти днем, а саме, управляє ніччю, є вищою, або більшою за ту, на якій ти стоїш, стосовно обчислення, бо вона рухається за порядком повільнішим; це відповідає порядкові, бо вона стоїть над землею, на якій ти стоїш; отже, обчислення її часу, за кількістю її днів, і місяців, і літ, не таке велике.

6 І Господь сказав мені: Отже, Аврааме, ці ^адва факти існують, ось, твої очі бачать це; тобі дано знати часи обчислення й усталений час, так, усталений час землі, на якій ти стоїш, і усталений час більшого світила, яке поставлено управляти днем, і усталений час меншого світила, яке поставлено управляти ніччю.

7 І усталений час меншого світила є довшим, згідно з його обчисленням, ніж обчислення часу землі, на якій ти стоїш.

8 І там, де існують ці два факти, буде ще один факт над ними, тобто, буде ще одна планета, чиє обчислення часу буде ще довшим;

9 І таким чином, буде обчислення часу однієї планети над іншою, доки не наблизитися до Колоба, того Колоба, який є за обчисленням Господнього часу; того Колоба, який поставлено коло престолу Божого, щоб управляти всіма

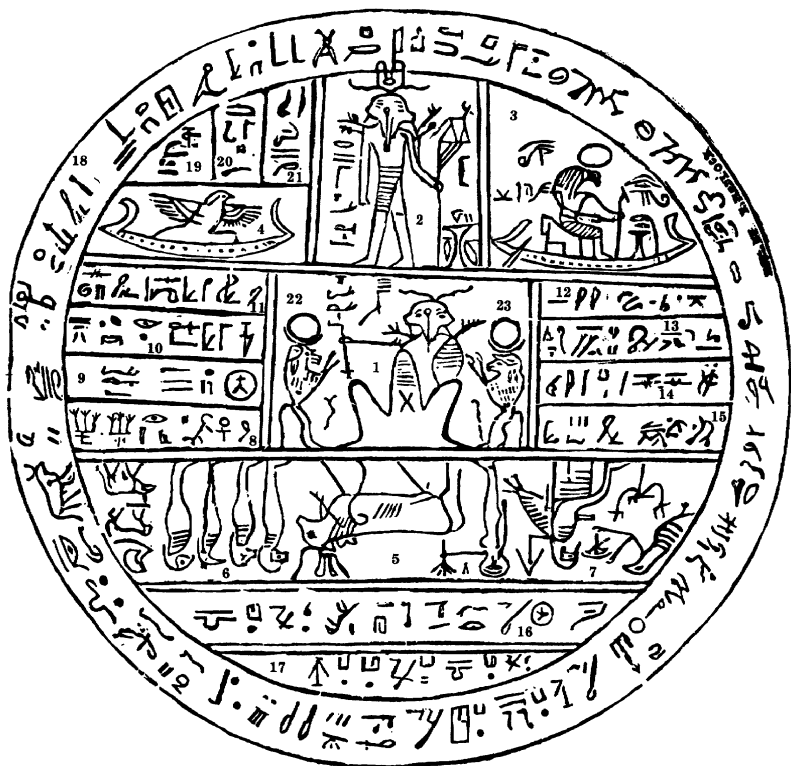
3 1а Вих. 28:30;
Мос. 8:13; 28:13–16;
ДС—Іст. 1:35.
пп Урім і Туммім.

2а Авр. 1:31.
3а Див. Авр., факс. №2,
мал. 1–5.
пп Колоб.

4а Авр. 5:13.
б Пс. 90:4;
2 Пет. 3:8.
6а Авр. 3:16–19.

ФАКСИМІЛЕ З КНИГИ АВРААМА

№2

ПОЯСНЕННЯ

Мал. 1. Колоб, що означає перше сотворіння, найближчий до целестіального, тобто, до помешкання Бога. Перший у правлінні, останній за виміром часу. Вимір за целестіальним часом, того целестіального часу, який визначає один день за лікоть. Один день на Колобі дорівнює тисячі рокам згідно з виміром на цій землі, яку єгиптяни звать Я-о-е.

Мал. 2. Знаходиться поруч з Колобом, називається Єгиптянами Оліблші і є наступним великим керівним сотворінням, наближеним до целестіального, тобто місця, де Бог перебуває; тримає також ключі влади стосовно інших планет; як було відкрито Богом Авраамові, коли той зробив жертвоприношення на жертovníку, який він побудував Господу.

Мал. 3. Зроблено, щоб представити Бога, Який сидить на Своему престолі, зодягнений силою і владою у вінці вічного світла на голові; представляє також великі ключові слова святого священства, як їх було відкрито Адамові в Саду Еденському, так само, як Сифу, Ною, Мелхиседеку, Аврааму й усім, кому священство було відкрито.

Мал. 4. Відповідає гебрійському слову Ракіянґ, що означає широчінь, тобто, твердь небесна; також і цифровий знак, що єгипетською мовою позначає одну тисячу; відповідає виміру часу на Оліблші, що є рівним Колобу за його обертами і його виміром часу.

Мал. 5. в єгипетській мові зветься Еніш-го-он-дош; це також одна з керівних планет, і Єгиптяни кажуть, що це Сонце, і що воно запозичує своє світло від Колоба через посередництво Кі-е-ванраша, який є великим Ключем, тобто, інакше кажучи, керівною силою, що править п'ятнадцятьма іншими усталеними планетами або зірками, так само, як і Флоезе, тобто, Місяцем, Землею і Сонцем у їхніх річних обертах. Ця планета отримує свою силу через посередництво Клі-флос-іс-еса, або Га-ко-ка-бім, зірок, представлених номерами 22 і 23, що отримують світло від обертів Колоба.

Мал. 6. Представляє цю землю в її чотирьох частинах.

Мал. 7. Представляє Бога, що сидить на Своему престолі, відкриваючи Авраамові з небес великі Ключові слова священства; так само, як і ознаку Святого Духа у формі голуба.

Мал. 8. Містить письмена, які не можуть бути відкриті світові; але мають перебувати у святому храмі Бога.

Мал. 9. Не повинно бути відкрито в цей час.

Мал. 10. Також.

Мал. 11. Також. Якщо світ зможе розкрити ці числа, то хай так і буде. Амінь.

Малюнки 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 і 21 буде дано у належний час Господа.

Наведений вище переклад дається настільки, наскільки ми маємо право його дати в цей час.

тими планетами, які належать до того самого "порядку, що й та, на якій ти стоїш.

10 І тобі дано знати усталений час усіх зірок, які поставлено давати світло, доки ти не наблизитися до престолу Бога.

11 Таким чином я, Авраам, "розмовляв з Господом, лице до лица, як одна людина розмовляє з іншою; і Він розповідав мені про творіння рук Його;

12 І Він сказав мені: Мій сину, Мій сину (і Його рука була простерта), ось, Я покажу тобі все це. І Він поклав руку на мої очі, і я побачив діяння рук Його, яких було багато; і вони множилися перед моїми очима, і я не бачив їм кінця.

13 І Він сказав мені: Це Шинег, тобто, сонце. І Він сказав мені: Кокоб, тобто, зірка. І Він сказав мені: Олеа, тобто, місяць. І Він сказав мені: Кокобім, що означає зірки, або всі великі світила, які є на тверді небесній.

14 І було це в нічний час, коли Господь сказав мені такі слова: Я "розмножу тебе, і твоє "сім'я після тебе, наче оцих; і якби ти міг злічити "кількість піщинок, такою буде кількість твого сімені.

15 І Господь сказав мені: Аврааме, Я показав це тобі

перед тим, як ви підете в Єгипет, щоб ти міг проголосити всі ці слова.

16 Якщо існують дві речі і одна з них вища за іншу, мають бути більші речі, вищі за них; отже, "Колоб є найбільшою з усіх Кокобім, що ти бачив, бо він найближчий до Мене.

17 Отже, якщо є дві речі, і одна вища за другу, і місяць вищий за землю, тоді може бути, що може існувати якась планета або зірка, що буде вищою за нього; і немає нічого, що Господь Бог твій узяв би до серця зробити і не "зробив.

18 І так само, як Він створив більшу зірку; так само, якщо є два духи, і один є розумнішим від другого, все ж ці два духи, незважаючи на те, що один є розумнішим від другого, не мають початку; вони існували раніше, вони не матимуть кінця, вони існуватимуть надалі, бо вони—"олам, тобто вічні.

19 І Господь сказав мені: Ці два факти справді існують: якщо є два духи, і один розумніший від другого, є ще один, розумніший від них; Я є Господь Бог твій, Я "розумніший від них усіх.

20 Господь Бог твій послав ангела "визволити тебе з рук жерця Елкени.

9а УЗ 88:37–44.

11а Бут. 17:1;
Чис. 12:5–8.

14а Авр. 2:9.

б Бут. 13:16;
УЗ 132:30.

в Бут. 22:17;

Ос. 2:1.

16а Авр. 3:3.

17а Йов 9:4–12.

18а Гнолам—це

транслітерація

гебрейського слова,
яке означає вічне.

19а Ісая 55:8–9.

пп Всемудрий.

20а Авр. 1:15.

21 Я мешкаю серед них усіх; отже, тепер Я зійшов до тебе представити тобі ^адіяння Моїх рук, у яких Моя ^бмудрість переважає їх усіх, бо Я правлю в небесах угорі і на землі внизу в усій мудрості та розсудливості над усіма розумами, що твої очі бачили від початку; Я зійшов на початку в середовище всіх розумів, що ти бачив.

22 І Господь показав мені, Аврааму, ^арозуми, що були організовані ^бперед тим, як світ був; і серед них усіх було багато ^вблагородних і великих;

23 І Бог побачив ці душі, що хороші вони, і Він стояв посеред них, і Він сказав: Цих Я зроблю Своїми правителями; бо Він стояв серед тих, хто були духами, і Він бачив, що вони хороші; і Він сказав мені: Аврааме, ти—один з них; тебе було ^аобрано до того, як ти народився.

24 І стояв ^аодин серед них, Який був подібний Богові, і Він сказав тим, хто були разом з Ним: Ми зійдемо, бо є простір там, і ми візьмемо з цієї матерії, і ^бми зробимо

^вземлю, на якій вони зможуть жити;

25 І в цьому ми ^авипробуємо їх, щоб подивитися, чи ^бробитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм;

26 І тим, хто збереже свій ^аперший стан, буде додано; а ті, хто не збереже першого стану свого, не матимуть слави в одному царстві з тими, хто збереже свій перший стан; а ті, хто збереже свій ^бдругий стан, матимуть ^вславу, додану на їхні голови на віки вічні.

27 І ^аГосподь сказав: Кого Мені послати? І відповів один, подібний ^бСинові Людини: Ось Я, пошли Мене. І ^вдругий відповів і сказав: Ось я, пошли мене. І Господь сказав: Я пошлю першого.

28 А ^адругий розгнівався і не зберіг свого першого стану; і того дня ^ббагато послидувало за ним.

РОЗДІЛ 4

Боги планують сотворіння Землі та всього життя на ній—Представлено їхні плани на шість днів сотворіння.

21а УЗ 88:45–47;
Мойс. 1:27–29.

б пп Мудрість.

22а пп Розум, Розуми.
б пп Доземне життя;
Нарада на Небесах.
в УЗ 138:55.

23а Ісаїя 49:1–5;
Єр. 1:5.
пп Вибирати,
Вибирав, Вибрав;
Висвячення наперед.

24а пп Персонарод-

жений.

б пп Створити,
Сотворіння.
в пп Земля—Створена
для людини.

25а УЗ 98:12–14;
124:55.
пп План вику-
плення;
Свобода вибору.

б пп Послушний,
Послушність,
Слухатися.

26а Юд. 1:6.

б пп Смертний,
Смертне життя.

в Тит 1:2.
пп Слава.

27а пп Бог, Божество—
Бог Батько.

б пп Ісус Христос;
Син Людини.
в Мойс. 4:1–2.

28а пп Диявол.
б пп Сини загибелі.

І тоді Господь сказав: Давайте зійдемо вниз. І на початку Вони зійшли, і Вони, тобто Боги, організували і сформували небеса та землю.

2 А земля, після того як її було сформовано, була порожня та пуста, тому що Вони не сформували нічого, крім землі; і темрява панувала на лиці безодні, і Дух Богів нависав над лицем вод.

3 І Вони (Боги) сказали: Хай станеться світло; і сталося світло.

4 І Вони (Боги) осягнули світло, бо воно було яскравим; і Вони відділили світло, тобто зробили так, щоб воно відділилося від темряви.

5 І Боги назвали світло Днем, а темряву вони назвали Ніччю. І сталося, що час з вечора до ранку Вони назвали ніччю; а час з ранку до вечора Вони назвали днем; і це було першим, тобто початком того, що Вони назвали днем і ніччю.

6 І Боги також сказали: Хай буде широчінь посеред вод, і вона відділятиме води від вод.

7 І Боги повеліли широчіні, щоб вона відділила води, які були під широчінню, від вод, що були над широчінню; і сталося саме так, як Вони повеліли.

8 І Боги назвали широчінь «Небом. І сталося, що те, що було з вечора до ранку, Вони

назвали ніччю; і сталося, що те, що було з ранку до вечора, Вони назвали днем; і це був другий час, коли Вони назвали ніч та день.

9 І Боги повеліли, кажучи: Нехай води під небом буде зібрано разом в одне місце, і нехай земля вийде сухою; і сталося так, як Вони повеліли;

10 І Боги проголосили сушу Землею; а зібрання вод проголосили Вони Великими Водами; і Боги побачили, що їм коряться.

11 І Боги сказали: Приготуймо землю родити траву; рослину, що дає насіння; фруктове дерево, що дає плід за родом його, чие насіння само народжується за своєю власною подобою на землі; і сталося так, як Вони повеліли.

12 І Боги організували землю, щоб вона родила траву із свого власного насіння, і рослину родити рослину із свого власного насіння, що дає насіння за родом своїм; і землю родити дерево із свого власного насіння, що дає плід, чие насіння може родити тільки подібне собі, за родом своїм; і Боги побачили, що їм коряться.

13 І сталося, що Вони зчислили дні; час з вечора до ранку Вони назвали ніччю, і сталося, що час з ранку до вечора

4 1а Бут. 1:1; Мойс. 2:1.
б пп Створити,
Сотворіння.
2а Бут. 1:2; Мойс. 2:2.

6а Бут. 1:4–6; Мойс. 2:4.
8а пп Небеса.
б Бут. 1:8.
9а Ам. 9:6; Мойс. 2:7.

б Бут. 1:9.
10а Бут. 1:10; Авр. 4:22.
11а Бут. 1:11–12;
Мойс. 2:11–12.

Вони назвали днем; і це був третій час.

14 І Боги організували «світила в широчіні небес, і зробили так, що вони відділили день від ночі; і організували їх, щоб були ознаки і пори року, і дні, і роки;

15 І організували їх, щоб були вони світилами у широчіні неба, щоб давати світло на землю; і було так.

16 І Боги організували два великих світила, щоб «більше світило правило днем, а менше світило правило ніччю; з меншим світилом Вони також поставили і зірки;

17 І Боги поставили їх у широчіні небес, щоб давали вони світло на землю, і правили днем і ніччю, і відділяли світло від темряви.

18 І Боги спостерігали за тим, що Вони повеліли, поки Їм не скорилися.

19 І сталося, що час з вечора до ранку був ніччю; і сталося, що час з ранку до вечора був днем; і був це четвертий час.

20 І Боги сказали: Підготуймо води, щоб родили вони рясно істот, що рухаються і мають життя; і птахів, щоб могли вони літати над землею у відкритій широчіні неба.

21 І Боги підготували води, щоб могли вони родити великих «китів, і всяку живу істоту, що рухається, тих, кого води мали родити рясно за родом їхнім; і кожного кри-

латого птаха за родом їхнім. І Боги побачили, що Їм коритимуться і що Їхній план був добрим.

22 І Боги сказали: Ми благословимо їх і зробимо так, щоб вони були плідними, і розмножувалися, і наповнювали води в морях та «великих водах; і зробимо так, щоб птахи розмножувалися на землі.

23 І сталося, що час з вечора до ранку Вони назвали ніччю; і сталося, що час з ранку до вечора, вони назвали днем; і був це п'ятий час.

24 І «Боги підготували землю родити живу істоту за родом своїм, худобу й плазунів, і звірів земних за родом їхнім; і було так, як Вони сказали.

25 І Боги організували землю, щоб родила вона звірів за родом їхнім, і худобу за родом її, і кожного плазуна на землі за родом його; і Боги побачили, що вони коритимуться.

26 І Боги «порадилися між собою і сказали: Давайте зйдемо і сформуємо «людину за Нашим °образом, за Нашою подобою; і Ми дамо їм владарювання над рибами в морі, і над птахами в небі, і над худобою, і над усією землею, і над усяким плазуном, що плазує по землі.

27 Тож, зійшли «Боги, щоб організувати людину за Своїм власним образом, за образом Богів сформувати її, чоловіком та жінкою сформувати їх.

14a УЗ 88:7–11.

16a Бут. 1:16.

21a Бут. 1:21; Мойс. 2:21.

22a Авр. 4:10.

24a пп Бог, Божество.

26a пп Порада.

б пп Людина, Люди.

в Мойс. 6:8–10.

27a Бут. 1:26–27; Авр. 5:7.

28 І Боги сказали: Ми благословимо їх. І Боги сказали: Ми зробимо так, щоб вони були плідними, і розмножувалися, і наповнювали землю, і підпорядковували її, і мали владарювання над рибами в морі, і птахами в небі, і над усякою живою істотою, що рухається по землі.

29 І Боги сказали: Ось, Ми дамо їм кожну траву, що родить насіння, що сходитиме на лиці всієї землі, і кожне дерево, на якому буде плід; так, плід дерева, що даватиме насіння, їм Ми дамо його; воно буде їм для їжі.

30 І кожній звірині земній, і кожній пташині повітряній, і кожній істоті, що плазує по землі, ось, Ми дамо їм життя, і також Ми дамо їм кожну зелену траву для їжі, і все це буде організовано таким чином.

31 І Боги сказали: Ми зробимо все, що Ми сказали, і організуємо їх; і ось, вони будуть дуже послухними. І сталося, що час з вечора до ранку Вони назвали ніччю; і сталося, що час з ранку до вечора Вони назвали днем; і Вони назвали це шостий час.

РОЗДІЛ 5

Боги закінчують планування сотворіння всього—Вони завершують сотворіння згідно

зі Своїми планами—Адам дає назву кожній живій істоті.

І таким чином Ми закінчуємо небеса і землю, і всі війства їхні.

2 І Боги говорили між собою: У шостий час Ми закінчимо нашу роботу, стосовно якої Ми радилися; і Ми будемо відпочивати в шостий час від усякої роботи, стосовно якої Ми радилися.

3 І Боги завершили до шостого часу, бо в шостий час Вони відпочивали від усіх трудів, що їх Вони (Боги) між Собою вирішили сформулювати; і освятили його. І такими були їхні рішення в той час, коли Вони радилися між Собою, щоб сформувати небеса та землю.

4 І Боги зійшли вниз і сформували ці покоління небес і землі, коли їх було сформовано того дня, коли Боги формували землю й небеса,

5 Згідно з усім тим, що Вони сказали стосовно кожної рослини польової, до того, як вона була на землі, і кожної трави польової, до того, як вона виросла; бо Боги не робили так, щоб падав дощ на землю, коли Вони вирішили створити їх, і не сформували чоловіка, щоб порати землю.

6 Але пара з землі підіймалась і напувала всю землю.

7 І Боги сформували чо-

29а Бут. 1:29–30.

31а Вих. 31:17.

5 2а пп Суботній день.

3а Вих. 20:8–11;

Мос. 13:16–19.

6 УЗ 77:12.

5а пп Духовне сотворіння.

7а Авр. 4:26–31.

ФАКСИМІЛЕ З КНИГИ АВРААМА

№3

Пояснення

Мал. 1. Авраам сидить на престолі Фараона з ласки царя, з вінцем на голові, що уособлює священство як символ великого Президентства на Небесах, зі скіпетром правосуддя й судження у своїй руці.

Мал. 2. Цар Фараон, чие ім'я подано письменами над його головою.

Мал. 3. Означає Авраама в Єгипті, як подано також в мал. 10 з Факсиміле №1.

Мал. 4. Князь Фараона, Цар Єгипту, як написано над рукою.

Мал. 5. Шулем, один з головних царевих прислужників, як представлено письменами над його рукою.

Мал. 6. Олімла, раб, що належав князю.

Авраам обговорює принципи астрономії у царевому дворі.

ловіка з ^бпороху земного, і взяли ^адух його (тобто, дух чоловіка) і вклали його в нього; і вдихнули в його ніздрі дихання життя, і людина стала живою ^гдушею.

8 І Боги насадили сад в ^аЕдені на сході, і туди Вони помістили чоловіка, чий дух Вони помістили в тіло, яке Вони сформували.

9 І зробили Боги так, що з землі росло кожне дерево, приємне на вигляд і добре для їжі; також ^адерево життя посередині саду і дерево пізнання добра й зла.

10 І була ріка, що бігла з Едену й омивала сад, а звідти вона розділялася на чотири потоки.

11 І Боги взяли чоловіка і помістили його в Сад Еденський, щоб порати його.

12 І Боги наказали чоловікові, кажучи: З кожного дерева в саду ти можеш їсти вільно,

13 Але з дерева пізнання добра й зла, ти не будеш їсти з нього; бо в той час, коли ти їстимеш з нього, ти певно помреш. І я, Авраам, бачив, що це було за Господнім ^ачасом, який був за часом ^бКолоба; бо до того Боги не призначили Адамові його обчислення.

14 І Боги сказали: Створімо

поміч, подібну до чоловіка, бо не добре чоловікові бути самотнім, отже, Ми сформуємо поміч, подібну до нього.

15 І Боги зробили так, що на ^аАдама спав міцний сон; і він заснув, і Вони взяли одне з його ребер і тілом закрили його місце;

16 І з ребра, що його взяли Боги від чоловіка, сформували Вони ^ажінку і привели її до чоловіка.

17 І Адам сказав: Це кість від костей моїх, і плоть від плоті моєї; і вона Жінкою [чоловіковою] буде зватися, бо взята вона з чоловіка;

18 Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й ^априпаде до жінки своєї, і стануть вони ^боднією плоттю.

19 І були вони нагі обоє, чоловік та жінка його, і вони не соромились.

20 І з землі Боги сформували кожну звірину польову, і кожного птаха повітряного і привели їх до Адама, щоб побачити, як він назве їх; і як Адам називав кожну живу істоту, таким і мало бути ім'я її.

21 І Адам дав імена всій худобі, птаству повітряному, кожній звірині польовій; і для Адама було знайдено поміч, подібну до нього.

7б Мойс. 4:25; 6:59.

а Бут. 2:7;

УЗ 93:33.

пп Доземне життя;

Дух.

г пп Душа.

8а пп Еден.

9а пп Дерево життя.

13а 2 Пет. 3:8.

б Авр. 3:2–4.

пп Колоб.

15а пп Адам.

16а пп Єва.

18а УЗ 42:22; 49:15–16.

б пп Шлюб,

Одружуватися.

ДЖОЗЕФ СМІТ—МАТВІЙ

Уривок з перекладу Біблії, як це було відкрито пророкові Джозефу Сміту в 1831 році: Євангелія від Матвія 23:39 та розділ 24.

Ісус провіщає неминуче знищення Єрусалима—Він також розповідає про Друге пришествя Сина Людими і знищення злочестивих.

ГОВОРЮ бо Я вам, що відтепер ви Мене не побачите і не знатимете, що Я є Той, про Кого написано пророками, аж поки не скажете: Благословенний, Хто ^айде у Господне Ім'я, у хмарах небесних, і всі святі ангели з Ним. Тоді зрозуміли Його учні, що Він має прийти знов на землю після того, як Його буде уславлено й увінчано праворуч ^бБога.

2 І вийшов Ісус і від храму пішов; і підійшли Його учні, щоб почути Його, кажучи: Учителю, покажи нам будинки храмові, як Ти сказав: Їх буде повалено і залишено порожніми для вас.

3 І Ісус промовив їм: Хіба ви не бачите всього цього і хіба не розумієте? Поправді кажу вам: Не залишиться тут, на цьому храмі, навіть ^акаменя на камені, який не зруйнується.

4 І Ісус залишив їх і пішов

до ^аОливної гори. Коли ж Він сидів на Оливній горі, підійшли Його учні до Нього самотнього й спитали: Скажи нам, коли станеться те, що Ти сказав про знищення храму і юдеїв; і яка буде ^бознака ^вприходу Твого й ^гкінця світу, тобто знищення ^дзлочестивих, що є кінцем світу.

5 І Ісус промовив у відповідь їм: Стережіться, щоб вас хто не звів;

6 Бо багато хто прийде в ім'я Моє, кажучи: Я Христос; і зведуть багатьох.

7 На ^амуки тоді видаватимуть вас, і вбиватимуть вас, і вас будуть ^бненавидіти всі народи за ймення Моє;

8 І багато-хто в той час спокуситься і видавати один одного будуть, і один одного будуть ненавидіти;

9 Постане багато фальшивих пророків,—і зведуть багатьох;

10 І через розріст беззаконня ^алюбов багатьох охолоне;

11 А хто витерпить, аж до кінця,—той буде спасений.

12 Тож, коли ви побачите ту ^агидоту спустошення, що

1 1а Мт. 26:64; Дії 1:11.

б пп Бог, Божество.

3а Лк. 19:44.

4а пп Оливна гора.

б Лк. 21:7–36;

УЗ 45:16–75.

пп Ознаки часів;

Останні дні.

в пп Друге пришествя

Ісуса Христа.

г пп Світ—

Кінець світу.

д Мал. 4:1;

УЗ 133:64–74.

пп Злочестиві,

Злочестивість.

7а 1 Пет. 4:12–14.

б пп Переслідувати,

Переслідування.

10а УЗ 45:27.

12а Дан. 12:11.

про неї звіщав був пророк
 6Даниїл, стосовно знищення
 6Єрусалима, тоді стійте на
 2місці святому; хто читає, не-
 хай розуміє.

13 Тоді ті, хто в Юдеї, нехай
 у "гори втікають.

14 Хто на покрівлі, нехай
 той утікає і не вертається
 узяти речі з дому свого;

15 І хто на полі,—хай назад
 не вертається взяти одержу
 свою;

16 Горе ж "вагітним і тим,
 хто годує грудьми, за днів тих;

17 Отже, молитесь Господу,
 щоб ваша втеча не сталась зи-
 мою, ані в суботу;

18 Бо скорбота велика на-
 стане тоді, у ті дні, для "юдеїв
 і для жителів 6Єрусалима,
 якої не було до цього часу
 послано Богом на Ізраїль з
 первопочину їхнього царства
 аж досі; і не буде ніколи по-
 слано на Ізраїль знову.

19 А все те, що випало їм—
 тільки початок терпінь поро-
 дільних, які зйдуть на них.

20 І коли б не вкоротились
 ті дні, не спаслася б з них ні-
 яка людина; але через виб-
 раних, за завітом, дні ті
 вкоротяться.

21 Ось, це Я розповів вам
 стосовно юдеїв; і знову, після
 скорботи тих днів, яка зійде
 на Єрусалим, як хто скаже
 до вас: "Ото, Христос тут" чи
 "Отам",—не вірте йому.

22 Бо в ті дні також поста-

нуть христи неправдиві,
 і неправдиві пророки, і бу-
 дуть чинити великі ознаки
 та чуда, що звели б, коли б
 можна, і вибраних, тих, що є
 вибраними за завітом.

23 Ось, Я розповідаю це вам
 заради "вибраних; і ви також
 про 6війни почуєте, і про во-
 єнні чутки; глядіть, не лякай-
 тесь, бо всьому, що Я сказав
 вам, статись належить; але це
 не кінець ще.

24 Оце Я наперед вам ска-
 зав;

25 А коли скажуть вам: "Ось
 Він у пустині"—не виходьте,
 "Ось Він у криївках"—не
 вірте;

26 Бо як світло ранку з'явля-
 ється зі "сходу і світить аж до
 заходу, і вкриває цілу землю,
 так буде і прихід Сина Лю-
 дини.

27 А тепер Я покажу вам
 притчу. Ось, де труп,—там
 зберуться орли; так само і
 Мої вибрані "зберуться з чо-
 тирьох країв землі.

28 І почують вони про війни
 і про воєнні чутки.

29 Ось, Я кажу заради Моїх
 вибраних; бо повстане народ
 на народ, і царство на цар-
 ство, і "голод, мор та земле-
 труси настануть місцями.

30 І знову, через розріст без-
 законня любов людей охо-
 лоне; а хто не піддається, той
 буде спасений.

31 І знову, проповідана буде

12б пп Даниїл.
 в пп Єрусалим.
 2 УЗ 101:22–25.
 13а УЗ 133:13.
 16а Лк. 23:29–30.

18а пп Юдеї.
 б Зах. 12; 14:1–5.
 23а пп Обраний, Обрані.
 б УЗ 45:26.
 26а Єз. 43:2.

27а пп Ізраїль—
 Збирання Ізраїля.
 29а УЗ 43:24–25.

ця Євангелія Царства по цілому “світові, на свідчення народам усім, і тоді прийде кінець, тобто знищення злочестивих;

32 І знову, настане та гидота спустошення, що про неї звіщав був пророк Даниїл.

33 І відразу, по скорботі тих днів, “сонце затьмиться, і місяць не дасть свого світла, і зорі попадають з неба, і сили небесні порушаться.

34 Поправді кажу вам: не перейде цей рід, якому це буде показано, аж усе те, про що Я казав, станеться.

35 Хоч прийдуть дні, коли небо й земля проминуться; але не минуться Мої “слова, але всі виповняться.

36 І, як Я сказав до того, по “скорботі тих днів, і по тому, як сили небесні порушаться, тоді з’явиться на небі ознака Сина Людини, і тоді заголосять усі земні племена; і побачать вони Сина Людини, що 6йтиме по хмарах небесних, із великою силою й славою;

37 І того, хто зберігає Мое “слово як скарб, не буде обмануто, бо Син Людини прийде, і пошле 6ангелів Своїх Він перед Собою із голосним сурмовим гуком, і 7зберуть решту Його вибраних від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його.

38 Від дерева ж “фігового навчиться прикладу—коли віття його ще ніжне, і починає з’являтися листя, ви знаєте, що поруч вже літо;

39 Так і Мої вибрані, коли вони побачать усе це, вони знатимуть, що Він близько, під дверима;

40 А про день той і годину не “знає ніхто; ані Божі ангели небесні, лише Сам Батько.

41 Але як було це за днів “Ноевих, так буде і прихід Сина Людини;

42 Бо з ними буде так само, як за днів до “потопу; бо аж до дня, коли Ной увійшов до ковчегу, вони їли й пили, женилися й заміж виходили;

43 І не знали, аж поки потоп не прийшов та й усіх не забрав; так буде і прихід Сина Людини.

44 Тоді виповниться те, що написано, що в “останні дні, будуть двоє на полі тоді,—один візьметься, а другий 6полишиться;

45 Дві будуть молоти на жорнах,—одна візьметься, а друга полишиться;

46 І те, що Я кажу одному, Я кажу всім людям; тож “пильнуйте, бо не знаєте, котрого дня прийде Господь ваш.

47 Знайте ж це, що коли б знав господар, о котрій

31а Мт. 28:19–20.

33а Йоїл 2:10;
УЗ 29:14.

35а УЗ 1:38.

36а ДС—Мт. 1:18.

б пп Друге пришестя
Ісуса Христа.

37а пп Писання.

б УЗ 29:11–15.

в пп Ізраїль—
Збирання Ізраїля.

38а УЗ 35:16.

40а УЗ 39:20–21; 49:7.

41а Бут. 6:5.

42а пп Потоп

Ноевих часів.

44а пп Останні дні.

б Зах. 13:8.

46а пп Вартувати,
Вартовий.

сторожі прийде злодій, то він пильнував би, і підкопати свого дому не дав би, але був би готовий.

48 Тому будьте готові й ви,— бо прийде Син Людини тієї години, коли ви не думаєте.

49 Хто ж «вірний і мудрий слуга, якого господар поставив над своїми челядниками давати своєчасно поживу для них?

50 Блаженний той слуга, що господар його прийде та знайде, що робить він так; поправді кажу вам, що над цілим маєтком своїм він поставить його.

51 А як той злий слуга скаже

у серці своїм: «Забариться господар мій прийти,

52 І зачне бити товаришів своїх, а їсти та пити з п'яницями,

53 То господар того слуги прийде дня, якого він не сподівається, і о годині, якої не знає,

54 І він пополовині розітне його, і визначить долю йому з лицемірами; буде плач там і «скрегіт зубів.

55 І таким чином прийде «кінець злочестивим, згідно з пророцтвом Мойсея, в якому сказано: Їх буде відсічено з-посеред людей; але це ще не кінець землі, але незабаром.

49а пп Довіра.
51а УЗ 45:26.
54а Мт. 8:12.

55а 2 Неф. 30:10;
УЗ 1:9–10;
29:17.

пп Світ—
Кінець світу.

ДЖОЗЕФ СМІТ—ІСТОРІЯ

УРИВКИ З ІСТОРІЇ ПРОРОКА ДЖОЗЕФА СМІТА

Джозеф Сміт розповідає про своїх предків, членів сім'ї і про місця, де вони раніше жили—Надзвичайне та всеосяжне релігійне збудження в західній частині штату Нью-Йорк—Він вирішує шукати мудрості, як радив Яків—Батько і Син являються, і Джозефа покликано на його пророче священнослужіння. (Вірші 1–20).

ЧЕРЕЗ те, що багато пересудів зловмисників та інтриганів було пущено в обіг стосовно “зростання й розвитку” Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і що всіх їх було задумано їхніми авторами, аби шкодити її репутації як Церкви та її розвитку в світі, я був змушений написати цю історію, щоб вивести з омани громадську думку і надати усім шукачам істини можливість володіти фактами в тому вигляді, як вони відбувалися, стосовно і мене, і Церкви, і такою мірою, якою я ними володію.

2 У цій історії я викладу різні події стосовно цієї Церкви в істині й праведності такими, як вони відбувалися,

або такими, як вони зараз [1838] є, тобто на восьмий рік від “організації вищезазначеної Церкви.

3 Народився “я двадцять третього грудня тисяча вісімсот п'ятого року нашого Господа в місті Шерон, округу Уіндзор, штат Вермонт. . . . Мій батько, ⁶Джозеф Сміт старший, переселився зі штату Вермонт до Пальміри, округу Онтаріо (тепер Вейн), штат Нью-Йорк, коли мені минав десятий рік. Десь через чотири роки після цього він переїхав зі своєю родиною до Манчестера, що в тій самій окрузі Онтаріо.

4 Його сім'я складалася з одинадцяти душ, а саме, мого батька, ⁴Джозефа Сміта; моєї матері, Люсі Сміт (чиє прізвище до шлюбу було Мак, дочка Соломона Мака); моїх братів, ⁹Алвіна (який помер 19-го листопада 1823 року на 26-му році життя), ²Гайрума, мене, ³Сем'юела Гаррісона, Уільяма, Дона Карлоса; і моїх сестер, Софронії, Кетрін і Люсі.

5 На другому році нашого перебування у Манчестері там виникло надзвичайне

1 1а пп Відновлення евангелії.
б пп Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

2а УЗ 20:1.
3а пп Сміт, Джозеф молодший.
б 2 Неф. 3:15.
4а пп Сміт, Джозеф

старший.
б пп Сміт, Люсі Мак.
в УЗ 137:5–6.
г пп Сміт, Гайрум.
д пп Сміт, Сем'юел Г.

релігійне заворушення. Розпочате методистами, воно скоро поширилося, охопивши всі секти в цій місцевості країни. Здавалося, що воно охопило всю округу, велика кількість людей приєднувалася до різних релігійних конфесій, а це викликало немале збудження й розділення між людьми. Дехто кричав: ““Ось, тут!””, інші ж: ““Ось, там!”” Одні з них палко захищали методистську віру, інші—пресвітеріанську, а ще інші—баптистську.

6 Та незважаючи на ту велику любов, яку навершені цих різних віросповідань виявляли під час свого навернення, і на ту велику старанність, з якою священники, кожний зі своєї позиції, захочували людей до вияву цього незвичайного релігійного почуття, щоб повернути у віру кожного,—поблажливо кажучи: Нехай люди приєднуються до будь-якої секти, яка їм подобається,—але вже на початку вступу до тієї чи іншої секти виявлялося, що добрі почуття і у священників, і у навернених були радше вдаваними, ніж щирими; бо очевидними стали велике збентеження і недоброзичливість—священик сперечався зі священником, а навернений—з наверненим, і навіть якщо вони й мали якісь добрі почуття один до одного, то вони швидко губились у словесних “баталіях і суперництві думок.

7 Мені йшов тоді п’ятнадцятий рік. Родину мого батька залучали до пресвітеріанського віросповідання, і четверо з них приєдналися до цієї церкви, а саме: моя мати Люсі, мої брати Гайрум і Сем’юел Гаррісон та сестра Софронія.

8 У цей час великого збудження я часто серйозно замислювався і відчував великий неспокій, і незважаючи на те, що я переживав такі глибокі й часто гіркі почуття, я хоч і відвідував збори різних конфесій, коли випадала така можливість, але, разом з тим, тримався осторонь. Згодом я почав прихилитися більше до методистської секти, і в мене виникло певне бажання приєднатися до них, але безладдя і суперечки між конфесіями були настільки великими, що неможливо було хлопцеві, настільки юному й не обізнаному в людях і житті, як я, дійти певного висновку—хто був правий, а хто помилявся.

9 Зворушення й галас були настільки великими й безупинними, що часами мій розум надзвичайно збурювався. Пресвітеріанці були найбільше настроєні проти баптистів і методистів і докладали всіх сил в аргументації й софістиці, щоб довести їхні помилки або, щонайменше, змусити людей думати, що вони помиляються. З іншого боку баптисти й

методисти в свою чергу так само завзято намагалися встановити власні догмати і спростувати всі інші.

10 Серед цієї війни слів і зіткнення думок я часто розмірковував про себе: Що ж робити? На боці якої секти “правда? Чи, може, вони всі помиляються? Чи, може, лише одна з них істинна? Як я можу дізнатися про це?

11 І в той час, коли відбувалася в мені ця тяжка внутрішня боротьба, викликана протистоянням груп релігійників, я одного дня читав Послання апостола Якова, п'ятий вірш першого розділу, в якому сказано: *А якщо кому з вас не стачає мудрості, нехай просить від Бога, що всім дає просто та не докоряє,—і буде вона йому дана.*

12 І, мабуть, ще ніколи жоден уривок з Писань не зворушував людського серця з такою силою, як тоді ці слова зворушили моє. Вони, здавалося, в повній мірі заволоділи почуттями мого серця. Я знову і знову вдумувався в ці слова, відчуваючи, що я, напевно, більше за всіх потребує саме Божої мудрості, адже я не знав, що мені робити, і так ніколи і не дізнався б, якби не сягнув більшої мудрості, бо вчителі релігії з різних сект “розуміли одні й ті ж уривки з Писань настільки по-різному, що руйнувалася впевненість

у тому, що питання можна розв'язати через звертання до ⁶Біблії.

13 Нарешті я дійшов такого висновку: або я мушу залишитися у темряві й збентеженні, або ж мушу скористатися порадою Якова, а саме, просити від Бога. Зрештою, я вирішив “просит[и] від Бога”. Якщо Він дає мудрість тому, кому не стачає мудрості, і робить це просто, і не докоряє, то й мені вільно запитати.

14 І ось, сповнений рішучості просити від Бога, я пішов до лісу, щоб спробувати це здійснити. Сталося це вранці чудової, ясної днини ранньої весни тисяча вісімсот двадцятого року. Це була моя перша в житті спроба помолитися вголос, бо досі, незважаючи на всі свої щирі сердні хвилювання, я ще ніколи вголос не “молився.

15 Діставшись місця, куди я заздалегідь намітив собі прийти, і переконавшись, що навкруги нікого немає, я став навколішки і почав виливати бажання мого серця Богові. Тільки-но я почав свою молитву, як відчув, що якась сила скувала і повністю пододала мене, вона настільки дивовижно подіяла на мене, що мого язика було зв'язано і я не міг говорити. Суцільна темрява огорнула мене, і на якийсь час мені здалося, що я був

приречений на раптове знищення.

16 Але, зібравши всі свої сили, я “кликав Бога, щоб Він звільнив мене від цієї ворожої сили, яка скувала мене, і тієї миті, коли я був уже ладен впасти у відчай і скоритися знищенню,—не якійсь уявній руйнації, а силі якоїсь реальної істоти з невидимого світу, що мала таку дивовижну могуть, якої я ніколи не відчував у жодній істоті,—саме в цю мить великої тривоги я побачив прямо над головою стовп ^бсвітла, яскравішого за ^асонце, і спускаючись повільно з неба, це світло впало на мене.

17 Не встигло це небесне світло з’явитися, як я відчув, що позбувся ворога, який скував був мене. Коли світло було на мені, я “побачив ^бдвох Осіб, що стояли переді мною у повітрі, блиск і ^аславу Яких неможливо описати. Один з них звернувся до мене, називаючи моє ім’я, і сказав, указуючи на іншого: *Це Мій ^аУлюблений ^бСин, слухай Його!*

18 Збираючись “звернутися до Господа, я мав на меті дізнатися, яка саме з усіх сект правильна, щоб я міг знати, до якої приєднатися. Тож

ледве зібравшись із силами і змігши говорити, я спитав у цих Осіб, що стояли наді мною у світлі, яка ж з усіх сект правильна (бо до того часу мені ніколи не спадало на думку, що всі вони були не правильні)—і до якої мені приєднатися.

19 У відповідь мені було сказано, що я не повинен приєднуватися до жодної з них, тому що всі вони “неправильні; і Той, хто звертався до мене, сказав, що всі їхні віровчення мерзотні на Його погляд, що всі сповідники тих сект розбещені, що “вони ^бнаближаються до Мене своїми вустами, але їхні ^асерця далеко ухилилися від Мене; вони навчають ^азаповідей людських як учення; мають тільки ^бвигляд божественності, але заперечують саму силу її”.

20 Він знову заборонив мені приєднуватися до будь-якої з них і говорив мені ще багато іншого, про що не можу зараз писати. Коли я прийшов до тям, то усвідомив, що лежу горілиць, дивлячись у небо. Коли світло відійшло, я був знесилений; але згодом, одужавши в якійсь мірі, я пішов додому. І коли я сперся на камін, мати запитала мене, що

16а Мойс. 1:20.

б Дії 26:13.

в Об. 1:16.

17а пп Видіння.

б Дії 7:55–56; Кол. 3:1.

пп Бог, Божество.

в пп Слава.

г Мт. 3:17; 17:5;

3 Неф. 11:7.

д пп Ісус Христос.

18а УЗ 6:11; 46:7.

19а Пс. 14.

пп Відступництво—
Відступництво
первинної
християнської

церкви.

б Ісая 29:13–14;

Єз. 33:30–31.

в пп Відступництво—
Загальне
відступництво.

г Тит 1:14; УЗ 45:29.

д 2 Тим. 3:5.

трапилось. Я відповів: “Нічого, все добре—зі мною все гаразд”. Тоді я сказав моїй матері: “Я сам довідався, що пресвітеріанство не є істинним”. Здається, “супротивник був обізнаний, ще в дуже ранній період мого життя, що мені судилося стати порушником і дратівником його царства; інакше навіщо було силам темряви змовлятися проти мене? Чому є ці ^бопір і переслідування, що здійснювалися проти мене майже з малого дитинства?”

Деякі проповідники та інші сповідники релігії відкидають розповідь про Перше видіння—Переслідування звалилося на Джозефа Сміта—Він свідчить про реальність видіння. (Вірші 21–26).

21 Через кілька днів після цього “видіння трапилось мені бути в компанії методистського проповідника, одного з найактивніших серед діячів вищезгаданого релігійного заворушення. Під час розмови з ним на релігійну тему я скористався нагодою і розповів йому про моє видіння. Його поведінка надзвичайно вразила мене. Він поставився до моєї розповіді не тільки легковажно, але й з великим презирством, говорячи, що все це від диявола, що в наші часи немає ^бвидінь чи ^водкровенень,

що всі такі явища припинилися після того, як апостолів не стало, і що їх ніколи вже більше не буде.

22 Проте незабаром я довідався, що моя розповідь викликала велике упередження проти мене серед сповідників релігії, а також призвела до сильного “переслідування, яке невпинно посилювалося. Незважаючи на те, що я був ^бнепомітним хлопцем, якому ще не виповнилося й п’ятнадцяти років, і знаходився в таких життєвих обставинах, які не давали мені ніякого певного положення в суспільстві, високопоставлені люди звертали на мене увагу, достатню, щоб підбурити проти мене громадську думку і розпочати жорстоке переслідування—і це було спільним для всіх сект; у цьому переслідуванні вони всі поєдналися.

23 Я досить серйозно розмірковував тоді та й пізніше над цим: як дивно, що непомітного хлопця, якому минуло лише чотирнадцять років, і до того ж змушеного заробляти собі на скудне життя власною щоденною працею, було визнано фігурою, достатньо помітною, щоб привернути до себе увагу поважних людей з найпопулярніших сект того часу і викликати в них дух

20а пп Диявол.
б 2 Неф. 2:11;
УЗ 58:2–4.
пп Лихо.

21а пп Перше видіння.
б пп Видіння.
в пп Одкровення.
22а Як. 5:10–11.

пп Переслідувати,
Переслідування.
б 1 Сам. 16:7;
Ал. 37:35.

найжорстокішого переслідування та наклепів. Дивно чи ні, але так воно було, і це часто глибоко засмучувало мене.

24 Проте, незважаючи на все, я дійсно бачив видіння. Пізніше я пригадував, що я почував себе, наче апостол "Павло, коли він, ^б захищаючи себе перед царем Агріппою, розповів йому про своє видіння, про те, як він бачив світло і чув голос. Але мало хто повірив йому тоді; деякі говорили, що він безчесна людина, інші—що він божевільний; його ганьбили і насміхалися з нього. Але все це не знищило дійсності його видіння. Він бачив видіння, він знав це, і жодні переслідування під небесами не в змозі були змінити це; і якби навіть переслідували його до смерті, він знав і знав би до останнього подиху, що бачив світло і чув голос, який говорив з ним, і цілий світ не примусив би його думати або вірити інакше.

25 Так було й зі мною. Я дійсно бачив світло, і у цьому світлі я бачив двох "Осіб, і Вони насправді говорили зі мною. І хоч мене ненавиділи і переслідували за те, що я розповідав, що бачив видіння, це була правда; і в той час, як мене переслідували, ганьбили, говорили проти мене всяке зло несправедливо за те, що так

казав, я запитував у своєму серці: Чому переслідувати мене за те, що я кажу правду? Я дійсно бачив видіння, і хто я такий, щоб протистояти Богові? Чому ж увесь світ хоче, щоб я зрікся того, що дійсно бачив? Бо я бачив видіння, я знаю це і я знаю, що Бог це знає, і я не можу та й не смію ^бзрікатися цього. Принаймні я знав, що якби я зрікся цього, то скривдив би Бога і підпав би під осуд.

26 Тепер я визначив своє ставлення до сектантського світу—бо знав, що мені не слід було приєднуватися до жодної з сект. Я мав залишатися так, як дотепер, поки не одержу наступного наказу. Я переконався в істинності "свідчення Якова про те, що той, кому не вистачає мудрості, повинен її просити від Бога, і дасться тому просто й без докорів.

Мороній являється Джозефу Сміту—Ім'я Джозефа матиме добру і погану славу серед усіх народів—Мороній розповідає йому про Книгу Мормона і про майбутній суд Господа та цитує багато уривків з Писань—Місце схованки золотих пластин відкрито—Мороній продовжує наставляти про рока. (Вірші 27–54).

27 Я продовжував займатися своєю буденною працею аж до двадцять першого вересня

24а пп Павло.
б Дії 26.
25а ДС—Іст. 1:17.

б пп Мужність,
Мужній;
Цілісність.

26а Як. 1:5–7.

тисяча вісімсот двадцять третього року, потерпаючи весь цей час від жорстоких переслідувань з боку різних груп людей, як релігійних, так і нерелігійних, за те, що продовжував наполягати на тому, що мав видіння.

28 Починаючи з того часу, як я мав видіння, і аж до тисяча вісімсот двадцять третього року—маючи заборону приєднуватися до будь-якої релігійної секти того часу, коли мене, ніжного літами, переслідували навіть ті, кому б належало бути моїми друзями і ставитися до мене з добрим серцем, і якщо вони і вважали, що я помилявся, то мали б вплинути на мене тактовно і по-дружньому—я залишався на самоті з різними «спокусами; і обертаючись у різних суспільних колах, я часто припускався безрозсудливих помилок, виявляючи слабкості юності й недоліки людської натури, які, соромно сказати, вводили мене в різноликі спокуси, образливі для Бога. Але читаючи цю сповідь, нехай ніхто не думає, що я вчиняв якісь тяжкі або злісні гріхи, бо до такого я ніколи не мав схильності за своїм єством. Але я був винним у легковажності, і іноді спілкувався з веселою компанією, і таке інше, що не відповідало репутації, яку

слід було підтримувати тому, кого було ⁶покликано Богом, як мене. Але це не здавати-меться дуже дивним тому, хто пригадає мій юний вік і хто знає мій природно жвавий темперамент.

29 І через все те я часто відчував себе осудженим за мої слабкості й недоліки, і ввечері згаданого двадцять першого вересня я вже в ліжку звернувся з «молитвою і благанням до Всемогутнього Бога, щоб Він простив усі мої гріхи та глупоти і дав мені прояв, аби я міг знати своє становище і достоїнство перед Ним. Я був цілковито впевненим, що одержу Боже-ственный прощ, як і раніше.

30 У той час коли я щиро звертався до Бога, я побачив, як у моїй кімнаті з'явилось світло, яке яскравішало, доки кімната не стала світлішою, ніж у полудень, коли раптом з'явився біля мого ліжка «чоловік, який стояв у повітрі, і ноги його не торкалися підлоги.

31 На ньому була простора «білосніжна мантія, біліша за все земне, досі мною бачене, і я вважаю, що на землі не може бути більш білішого і блискучішого. Його руки були оголені трохи вище зап'ясток, так само і ноги були оголені трохи вище кісточок. Його голова і шия також

28а пп Спокушати,
Спокуса.

б пп Покликати,
Покликаний Богом,

Покликання.
29а пп Молитва.

30а пп Ангели;
Мороній, син

Мормона.

31а Дії 10:30;
1 Неф. 8:5;
3 Неф. 11:8.

були відкриті. Я помітив, що на ньому не було іншого одягу, окрім цієї мантиї, бо вона була розкрита, так що я міг бачити груди.

32 Не тільки його мантия була білосніжною, але вся його особа була такою чудовою, що неможливо описати, а обличчя його було подібне блискавиці. Кімната стала надзвичайно світлою, але не настільки яскравою, як безпосередньо навколо його самого. Коли я вперше подивився на нього, я злякався, але невдовзі цей страх зник.

33 Він звернувся до мене по імені й сказав, що він вісник, посланий до мене з присутності Бога, і що його ім'я Мороній; що Бог призначив мені роботу; і що моє ім'я матиме добру і погану славу серед усіх народів, колін і язиків, або будуть водночас честити його і безчестити серед людей.

34 Ще він сказав, що існує схована книга, написана на золотих пластинах, і в тій книзі викладено історію попередніх жителів цього континенту і вказано джерело, з якого вони походять. Він сказав також, що ця книга вміщує повноту вічної євангелії,

в тому вигляді, як Спаситель дав її давнім жителям;

35 Також, що два камені в срібних оправках,—ці камені, прикріплені до нагрудника, являють собою те, що зветься Урім і Туммім,—було сховано разом з цими пластинами; тих, хто володів або користувався цими каменями, називали провидцями в давні, або минулі, часи; і що Бог приготував ці камені для перекладу книги.

36 І сказавши це, він почав цитувати пророцтва Старого Завіту. Насамперед він процитував частину вірша з третього розділу книги Малахії. Він цитував також і четвертий, останній, розділ того ж пророцтва, але з деяким відхиленням від викладу в наших Бібліях. Замість того, що ми читаємо у першому вірші в наших книгах, він цитував так:

37 Бо прийде, ось, день, щоopalатиме, як піч, і всі гордовиті, так, і всі, хто вчинює злочестиво, будуть спалені, як солома, бо попалять їх ті, що прийдуть, говорить Господь Саваот, так що не залишиться в них ані коріння, ані віт.

38 І ще він цитував п'ятий

32а 3 Неф. 19:25.

пп Слава.

б Вих. 34:29–35;

Гел. 5:36; УЗ 110:3.

в Вих. 3:6;

Етер 3:6–8, 19.

33а Вих. 33:12, 17;

Ісаія 45:3–4.

34а пп Книга Мормона.

б пп Золоті пластини.

в пп Відновлення євангелії.

35а Лев. 8:8.

пп Нагрудники.

б Вих. 28:30.

пп Урім і Туммім.

в пп Провидець.

36а пп Старий Завіт.

б пп Малахія.

37а пп Друге пришествя

Ісуса Христа.

б 3 Неф. 25;

УЗ 64:23–24.

пп Земля—

Очищення землі;

Світ—Кінець світу.

в Наум 1:8–10;

1 Неф. 22:15, 23;

2 Неф. 26:4–6;

УЗ 29:9.

вірш так: *Ось, я відкрию вам "священство рукою" б Іллі-пророка перед настанням великого і страшного дня Господнього.*

39 Він також цитував і наступний вірш інакше: *І він посадить у серця дітей "обіцяння, дані батькам, і серця дітей" привернуться до їхніх батьків, бо без цього всю землю буде спустошено вщент за Його пришествя.*

40 Окрім того, він цитував одинадцятий розділ книги Ісаї, кажучи, що все, сказане в ній, незабаром буде сповнено. Він також цитував третій розділ Дій, двадцять другий та двадцять третій вірші, саме так, як вони написані в нашому Новому Завіті. Він сказав, що цей "пророк є Христос, але день ще не настав, коли "кожного, хто не послухає Його голосу, буде "відсічено з народу", але день цей скоро настане.

41 Він також повністю процитував "третій розділ книги Йоїла, починаючи з першого вірша і до кінця, і сказав, що це ще не збулося, але незабаром збудеться і що повнота б іновірців незабаром настане. Він цитував багато інших уривків з Писань і пояснював багато чого, що не може бути наведеним тут.

42 Також він сказав мені,

що коли я одержу ті пластини, про які він говорив,— бо час їх одержання ще не настав,—я повинен нікому не показувати їх, так само як і той нагрудник з Урімом і Туммімом, хіба тільки тим, кому буде наказано показати їх. Якщо ж я ослушаюся, то буду знищений. Коли він розмовляв зі мною про ці пластини, моєму "розумові відкрилося видіння, так що я зміг побачити місце, де було сховано пластини, і це було так ясно і виразно, що я впізнав це місце, коли прийшов туди.

43 Після цього спілкування я побачив, що світло в кімнаті раптом почало концентруватися навколо особи того, хто розмовляв зі мною, і так продовжувалося доти, доки в кімнаті знову не стало темно, крім світла навколо нього, коли раптом я побачив, нібито прохід відкрився до самих небес, і він піднімався, поки зовсім не зник, а кімната залишилася такою, якою і була перед появою цього небесного світла.

44 Я лежав, розмірковуючи про особливість цієї події, і дуже дивувався з того, що говорив мені цей незвичайний посланець, коли раптом, посеред моїх "роздумів, я побачив, що мою кімнату

38а пп Ключі священства; Священство.
б УЗ 27:9; 110:13–16.
пп Ілля.
39а Гал. 3:8, 19.

б пп Генеалогія; Спасіння мертвих.
40а Повтор. 18:15–19.
б 3 Неф. 20:23; 21:20.
41а Дії 2:16–21.
б Рим. 11:11–25;

УЗ 88:84.
пп Іновірці.
42а пп Інтелект.
44а пп Обдумувати.

знову наповнює світло, і за мить, як мені здалося, той самий небесний посланець знову стояв біля мого ліжка.

45 Він почав говорити і знову розповів без жодної зміни те саме, що говорив мені під час першого відвідування; і, сказавши це, він сповістив мене про великі кари, що прийдуть на землю, з жахливими спустошеннями від голоду, меча і чуми,—і що ці жорстокі кари спіткають землю ще за цього покоління. Сказавши це, він, як і перед цим, піднісся на небеса.

46 На цей час, враження, справлені на мене, були такими глибокими, що сон відлетів від моїх очей, і я лежав, охоплений подивом від побаченого і почутого. Але яким було моє здивування, коли знову я побачив того самого посланця біля мого ліжка і почув, що він переповідає, або знову повторює, мені все сказане до того, додавши до цього застереження мені, кажучи, що «Сатана буде ^бспокушати мене (через скрутні обставини сім'ї мого батька) використати ті пластини для збагачення. Він заборонив мені робити це і додав, що, одержуючи пластини, я не повинен мати ніяких інших намірів, окрім прославляння Бога, і не повинен опинитися під впливом ніякого іншого ^впрагнення, крім побудови

Його царства; інакше я не зможу отримати їх.

47 Після цього третього відвідування він знову піднісся на небеса, як і раніше, а я знову залишився зі своїми думками про дивовижність того, що зі мною щойно сталося; коли майже відразу після того, як небесний посланець піднісся на небеса втретє, заспівав півень, і я зрозумів, що настає день, отже, наші бесіди тривали цілу ніч.

48 Невдовзі після цього я встав з ліжка і, як звичайно, взявся за щоденну необхідну роботу; але, намагаючись працювати, як завжди, я відчув, що сили мої виснажені і я зовсім неспроможний щось робити. Мій батько, працюючи зі мною, звернув увагу на те, що зі мною не все гаразд, і відіслав мене додому. Я вирушив з поля з наміром піти додому, але коли я намагався перелізти через огорожу навколо поля, де ми були, сили зовсім залишили мене, і я впав безпорадний на землю, і лежав деякий час непритомний, не відчуваючи нічого.

49 Першим з того, що я можу згадати, був голос, що звертався до мене і називав мене по імені. Я розплющив очі і побачив, як той самий посланець стояв над моєю головою, оточений сяйвом, як і раніше. Він знову переказав

46а пп Диявол.
б пп Спокушати,

Спокуса.
в УЗ 121:37.

усе сказане минулої ночі й наказав мені йти до мого "батька і розповісти йому про видіння і про накази, що я одержав.

50 Я послухався; я повернувся на поле до мого батька і переказав йому все. Він відповів мені, що це від Бога, і сказав, щоб я йшов і робив усе за наказом небесного посланця. Я пішов з поля і попрямував туди, де, за словами посланця, було сховано ті пластини; і дякуючи чіткості видіння, що я мав відносно цього, я впізнав це місце в ту саму мить, як тільки прийшов туди.

51 Біля села Манчестер, округу Онтаріо, штат Нью-Йорк, є "пагорб, значних розмірів, що височить над усіма сусідніми. На західному боці того пагорба, біля його вершини, під великою кам'яною брилою в кам'яній скрині лежали ці пластини. Кам'яна брила була товстою і округлою посередині з верхнього боку і тоншала до країв, так що середина підіймалася над землею, а краї були нею вкриті.

52 Відчистивши землю, я взяв важіль, підсунув його під край брили і невеликим зусиллям підважив її. Заглянувши туди, я насправді побачив там "пластини, "Урім і Туммім, і "нагрудник, як було сказано посланцем. Скриня, в

якій вони лежали, була сформована з каменів, покладених разом у цементі якогось роду. На дні скрині навхрест лежали два камені і на них лежали пластини та інші предмети.

53 Я спробував було витягти пластини зі скрині, але посланець заборонив мені це робити, сказавши, що час для появи цих пластин ще не настав і не настане, доки не пройде чотири роки від цього часу; але він сказав мені, щоб я прийшов на це місце цього ж самого дня через рік, і що він тут зустрінеється зі мною, і що я повинен робити це, аж поки не прийде час дістати пластини.

54 Відповідно до цього веління я ходив на те місце, як минав рік, і щоразу зустрічав там того самого посланця, і отримував настанови і знання від нього у кожній нашій бесіді стосовно того, що саме збирається робити Господь, і як і в який спосіб Його "царство буде кероване в останні дні.

Джозеф Сміт одружується з Еммою Гейл—Він отримує золоті пластини від Моронія і перекладає деякі письмена—Мартін Гарріс показує письмена й переклад професорові Ентону, який каже: "Я не можу прочитати запечатану книгу". (Вірші 55–65).

49а пп Сміт, Джозеф старший.
51а пп Кумора, пагорб.

52а Морм. 6:6.
пп Золоті пластини.
б пп Урім і Туммім.

в пп Нагрудники.
54а пп Царство Боже, або Царство Небесне.

55 Матеріальні можливості мого батька були дуже обмежені, і ми змушені були заробляти на прожиток своїми руками, працюючи поденниками і беручися за будь-яку роботу, яка тільки траплялася. Інколи ми працювали у своїй місцевості, інколи—в інших краях, так і заробляли собі постійною працею на більш-менш пристойне існування.

56 У році 1823-му сім'ю мого батька спіткало велике лихо—смерть мого старшого брата, «Алвіна. У жовтні 1825 року я найнявся на роботу до одного літнього джентльмена на ім'я Джосая Стоул, що жив в окрузі Ченанго, штат Нью-Йорк. Він щось чув про срібний рудник, який було відкрито іспанцями в Гармоні, округу Сасквеганна, штат Пенсильванія; і перед тим, як я найнявся до нього, він вів розкопки, щоб знайти, якщо можливо, цей рудник. Після того як я перейшов до нього жити, він узяв мене разом з іншими робітниками, щоб розкопати срібний рудник, і так я продовжував працювати приблизно місяць, без усякого успіху в нашому почині, і нарешті, я переконав цього старого джентльмена припинити розкопки. З цього виникла дуже поширена історія про те, що я був копачем скарбів.

57 Працюючи там, я наймав кімнату і харчувався в одного чоловіка, Айзека Гейла, що був місцевим. Саме у нього я вперше зустрівся з моєю дружиною (його дочкою) «Еммою Гейл. Вісімнадцятого січня 1827 року, поки я ще працював на пана Стоула, ми з нею одружилися.

58 Через те, що я продовжував стверджувати, що бачив видіння, «утиски все ще переслідували мене, і сім'я батька моєї дружини була дуже проти нашого шлюбу. Отже, я був змушений відвезти її в інше місце; тож ми поїхали й одружилися в домі сквайра Тарбілла, в Саут-Бейнбріджі, округу Ченанго, штат Нью-Йорк. Відразу ж після одруження я залишив пана Стоула і, повернувшись до свого батька, працював з ним цілий сезон на фермі.

59 Нарешті настав час дістати пластини, Урім і Туммім і нагрудник. Двадцять другого вересня тисяча вісімсот двадцять сьомого року я пішов, як звичайно, коли минув ще один рік, на місце, де було їх сховано, і той самий небесний посланець передав їх мені з таким дорученням, що я відповідаю за них, і якщо загублю їх через необережність чи свою «недбалість, то буду відсічений; якщо ж я зроблю все можливе, щоб ⁶зберегти їх, поки він,

56а УЗ 137:5–8.
57а пп Сміт, Емма Гейл.
58а пп Переслідувати,

Переслідування.
59а ДС—Іст. 1:42.
б пп Писання—

Необхідність
збереження Писань.

посланець, прийде за ними, тоді вони будуть захищені.

60 Невдовзі я зрозумів, чому одержав таке суворе доручення про збереження їх і чому посланець сказав, що коли я зроблю все, що від мене вимагається, він прийде за ними. Бо як тільки стало відомо, що вони в мене, їх усіма способами намагалися забрати. Для здійснення цього наміру вдавалися до всіляких хитрощів, які тільки можна вигадати. Переслідування посилювалися, стали жорстокішими, ніж раніше, і багато людей постійно слідувало за мною, щоб забрати їх у мене при нагоді. Але, дякуючи мудрості Божій, їх було збережено і вони залишилися у мене, аж доки я не здійснив з ними те, що вимагалось від мене. І коли в призначений день явився за ними посланець, я передав їх йому, і тепер він опікується ними аж до сьогоднішнього дня, тобто до другого травня тисяча вісімсот тридцять восьмого року.

61 Однак, збурення людей все ще продовжувалося, і тисячовусті пересуди поширювалися у вигляді різних брехливих історій про родину мого батька і про мене. Якби я переказав хоча б тисячну частку тих наклепів, то це б заповнило цілі томи. Переслідування стали до того нестерпними, що ми з дружиною змушені були

залишити Манчестер і переселитися до округи Сасквеганна, штат Пенсильванія. У той час, коли ми збиралися від'їздити—дуже бідні, без надії на поліпшення свого матеріального становища в умовах сильного переслідування—якраз у розпалі наших страждань ми знайшли друга в особі одного джентльмена, "Мартіна Гарріса, який завітав до нас і дав мені п'ятдесят доларів на дорогу. Пан Гарріс мешкав у Пальмірі, округу Вейн, штат Нью-Йорк, він був фермером і шанованою людиною.

62 Завдяки цій вчасній допомозі я здобув можливість переїхати до Пенсильванії, і, приїхавши, я відразу ж почав переписувати письмена з пластин. Я переписав значну частину тих письмен, і за допомогою "Уріма і Тумміма дещо переклав. Я зробив це у проміжок часу від приїзду в дім батька моєї дружини в грудні і до лютого наступного року.

63 Якось у лютому вищезгаданий пан Мартін Гарріс прибув до нас, взяв письмена, що я їх переписав з пластин, і від'їхав з ними до Нью-Йорка. Те, що сталося з ним і тими письменами, я викладаю згідно з його розповіддю про всі обставини того, що трапилося, як він мені розказав після свого повернення додому:

64 “Поїхав я до міста Нью-Йорк і показав ці письмена разом з перекладом професорові Чарльзу Ентону, який був відомий завдяки своїм науковим досягненням. Професор Ентон заявив, що цей переклад правильний, що він точніший за всі переклади з єгипетської мови, які він бачив досі. Я тоді показав йому те, що не було ще перекладено, і він сказав, що це оригінальні єгипетські, халдейські, асирійські й арабські письмена. Він видав мені посвідку, яка підтверджувала мешканцям Пальміри, що це оригінальні письмена, а те, що перекладено, перекладено правильно. Я взяв цю посвідку, поклав її до кишені і вже виходив з дому, коли пан Ентон покликав мене назад і запитав, яким чином молодий чоловік довідався про те, що золоті пластини знаходилися саме там, де він їх знайшов. Я відповів йому, що ангел Божий відкрив йому це.

65 Тоді він сказав: “Дозвольте мені подивитися на цю посвідку”. Я, у свою чергу, дістав ту посвідку з кишені й подав йому, а він узяв і порвав її на шматочки, сказавши, що тепер немає священнослужіння “ангелів і що коли я принесу йому ті пластини, то він зробить переклад. Я відповів, що частина тих пластин

запечатана і що мені було заборонено брати їх із собою. Він відповів: Я не можу читати запечатану книгу. Я пішов від нього і попрямував до доктора Мітчела, який підтвердив те, що сказав професор Ентон стосовно письмен та їх перекладу”.

.....

Олівер Каудері служить писарем під час перекладу Книги Мормона—Джозеф та Олівер отримують Ааронове священство від Івана Христителя—Їх хрищено, висвячено, і вони отримують дух пророцтва. (Вірші 66–75).

66 П'ятого квітня 1829 року прийшов до мого дому “Олівер Каудері, якого я доти ніколи не бачив. Він сказав мені, що вчителював у тій місцевості, де жив мій батько, а мій батько був одним з тих, хто посилав дітей до його школи, і він певний час жив і харчувався у батьковому домі. Там йому й розповіли, як саме я отримав пластини, і він прийшов тепер до мене, щоб довідатися про все це.

67 Через два дні після прибуття пана Каудері (тобто 7-го квітня) я почав перекладати Книгу Мормона, а він—записувати мій переклад.

.....

68 Наступного місяця (у травні 1829 року), коли ми

65а пп Ангели.
б Ісаїя 29:11–12;

2 Неф. 27:10;
Етер 4:4–7.

66а пп Каудері, Олівер.

все ще продовжували працювати над перекладом, ми пішли одного дня до лісу помолитися і звернутися до Господа із запитанням про “хрищення для “відпущення гріхів, згадування про яке ми знайшли при перекладі пластин. У той час, як ми молилися і зверталися до Господа, з небес зійшов “посланець у “хмарі світла і, поклавши свої “руки на нас, “висвятив нас, кажучи:

69 *Вам, мої товариші у служінні, в ім'я Месії я передаю “священство Аарона, яке володіє ключами священнослужіння ангелів, і євангелії покаяння і хрищення зануренням для відпущення гріхів, і його ніколи вже не буде забрано знову з землі, до того часу, як сини “Левія принесуть знову жертву Господу в праведності.*

70 Він сказав, що це Ааронове священство не має влади рукопокладення для надання “дару Святого Духа, але ця

влада буде надана нам пізніше. І він наказав нам піти і хреститися, і вказав, щоб я хрестив Олівера Каудері, і щоб після цього Олівер Каудері хрестив мене.

71 Саме в такий спосіб ми пішли і хрестилися. Спочатку я хрестив його, а потім він хрестив мене. Після цього я поклав руки на його голову і висвятив його в Ааронове священство, а потім він поклав руки на мою і висвятив мене в те саме священство—бо так нам було наказано.*

72 Посланець, що відвідав нас у той час і надав нам це священство, сказав, що ім'я його Іван, що він є той, кого називають у Новому Завіті “Іваном Хрестителем, і що він діє під керівництвом “Петра, “Якова та “Івана, які мають “ключі священства “Мелхиседека, і що те священство буде надане нам, як він сказав, у належний час. Він сказав, що я буду зватися першим

*Олівер Каудері змальовує ці події таким чином: “Це були дні, які не можна забути ніколи—сидіти, слухаючи голос, що диктувався натхненням з небес,—це пробуджувало виняткову вдячність від глибини душі! День у день я продовжував безперервно писати з його вуст, коли він перекладав за допомогою Уріма і Тумміма, або, як сказали б Нефійці, “тлумачів”, історію, або літопис, що звався “Книгою Мормона”.

Згадати навіть у декількох словах цікаву розповідь, дану Мормоном та

68a пп Хрищення, Хрестити.	е пп Висвячувати, Висвячення; Повноваження.	Духа.
б пп Відпущення гріхів.	69a пп Ааронове священство.	72a пп Іван Хреститель.
в пп Іван Хреститель.	б Повтор. 10:8; УЗ 13; 124:39.	б УЗ 27:12–13.
г Чис. 11:25; Етер 2:4–5, 14; УЗ 34:7.	пп Левій—Коліно Левія.	пп Петро.
д УВ 1:5.	70a пп Дар Святого	в пп Яків, син Зеведеїв.
пп Рукопокладання.		г пп Іван, син Зеведеїв.
		д пп Ключі священства.
		е пп Мелхиседекове священство.

старійшиною Церкви, а він (Олівер Каудері)—другим. Це сталося п'ятнадцятого травня 1829 року, коли ми через рукопокладання цього посланця були висвячені і христилися.

73 Відразу після хрищення й виходу з води, ми відчули великі й славетні благословення від нашого Небесного Батька. Як тільки я христив Олівера Каудері, "Святий Дух зійшов на нього, і він, підвівшись на ноги, став пророкувати багато про те, що мало статися незабаром. Знову-таки, як тільки він христив мене, я також сприйняв духа пророцтва і, підвівшись на ноги, пророкував про появу цієї Церкви і багато іншого, що стосувалося цієї Церкви і цього покоління дітей людських. Ми були сповнені Святого Духа і раділи у Бозі нашого спасіння.

74 Наш просвітлений розум почав відкриватися для

"розуміння Писань, і істинне значення й задум найтаємніших місць відкрилися нам, як ніколи досі. Ми навіть не могли собі уявити, що можемо осягнути його в такій мірі. Але водночас, ми змушені були тримати в таємниці те, що одержали священство і були хрищені, тому що дух переслідування вже проявився у цій місцевості.

75 Час від часу нам загрожував напад погромників, до яких приєднувалися релігійні сповідники. Їхнім намірам протидівав лише вплив родини мого тестя (дякуючи Божественному провидінню). Ця родина приязно ставилася до мене й обороняла нас від нападів погромників; родичі хотіли, щоб мені не перешкождали працювати над перекладом, і тому вони запропонували і пообіцяли нам захист від усіх незаконних переслідувань, наскільки це було їм під силу.

його вірним сином Моронієм, про народ, що був улюбленим і вподобаним небесами,—це вийшло б за межі моїх намірів; отже я відкладу це на майбутній час, і, як я сказав у вступі, перейду одразу до деяких подій, безпосередньо пов'язаних з розвитком Церкви, що може бути приємним для кількох тисяч тих, хто виступили вперед під несхвальними поглядами фанатиків та серед наклепів лицемірів і сприйняли євангелію Христа.

Жодна людина у здоровому глузді не могла б перекладати й записувати вказівки (що їм було дано Нефійцям з вуст Спасителя про те, як саме люди мають будувати Його Церкву, а особливо, коли продажність поширила невпевненість в усіх формах та системах, що практикуються серед людей) і не побажати привілею виявити жагу серця і бути похованою у водяній могилі, щоб відповідати "добро[му] сумлінн[ю] воскресінням Ісуса Христа".

Після написання розповіді про священнослужіння Спасителя решті сімені

72e пп Старійшина
(Старший, Старець,
Пресвітер).

73a пп Святий Дух.
б пп Пророцтво,
Пророкувати.

74a пп Розуміння.
б Іван 16:13.

Якова на цьому континенті, було легко побачити, як це й прорікав пророк, що темрява вкрила землю, а морок—розум людей. Розмірковуючи далі, було легко побачити, що серед великої боротьби й галасу, що здійсмалися навколо релігії, ніхто не мав повноваження від Бога виконувати обряди евангелії. Бо можна запитати: чи мають повноваження служити в ім'я Христа люди, які заперечують одкровення, якщо Його свідчення є нічим іншим, як духом пророцтва, а Його релігія заснована, збудована й підтримана безпосередніми одкровеннями, в усі віки світу, коли Він мав народ на землі? Якщо ці факти було поховано й ретельно приховано людьми, чиє ремесло було б у небезпеці, якби було дозволено їм сяяти на обличчях людей,—вони більше не були прихованими для нас; і ми тільки й чекали отримати наказ: “Устаньте й христіться”.

Ми не так довго ждали цього до того, як це було здійснено. Господь, багатий милістю і завжди схильний відповідати на невпинні молитви смиренних, після того, як ми звернулися до Нього в палкій молитві подалі від помешкань людей, удостоїв нас того, що явив нам Свою волю. Раптово, ніби з середини глибин вічності, голос Викупителя промовою до нас, коли завіса розділилася і ангел Бога зійшов, зодягнений славою, і передав нам послання, очікуване з хвилюванням, і ключі евангелії покаяння. Яка радість! Яке чудо! Яке здивування! Поки світ мучився і божеволів—поки мільйони обмацували, мов невидючі, стіну, і поки весь основний загал людей спирався на непевність, наші очі бачили, наші вуха чули, наче в “яскравому світлі дня”; так, і більш того—у світлі, яскравішому за блиск травневого сонячного променя, який пролив своє сяйво на лице природи! Тоді голос його, хоч і м'який, пронизав до нутра, і його слова: “Я є ваш товариш у служінні” розвіяли весь страх. Ми слухали, ми дивилися, ми були в захопленні! Це був голос ангела зі слави, це було послання від Всевишнього! І почувши, ми зраділи, бо Його любов запалила наші душі, і нас огорнуло видіння Всемогутнього! Де було місце для сумнівів? Ніде; непевненість зникла, сумніви потонули, щоб ніколи вже не піднятися, а вигадка та обман зникли назавжди!

Але, дорогий брате, подумай, добре задумайся на мить, яка радість сповнила наші серця і з яким подивом ми повинні були схилитися (бо хто не схилив би коліно для такого благословення?), коли ми отримували з-під його руки Святе Священство, а він говорив: “Вам, мої товариші у служінні, в ім'я Месії, я дарую це Священство і це повноваження, яке залишатиметься на землі, щоб сини Левія могли ще принести жертву Господу в праведності!”

Я не наважуся змалювати вам почуття цього серця, ані величну красу й славу, що оточували нас під час цієї події; але ви повірите мені, коли я скажу, що не зможуть навіть почати ані земля, ані люди, з красномовством усіх часів, облачати мову в такий хвилюючий і високий стиль, як ця свята особа. Ні; не має сили й сама земля дати ту радість, дарувати той спокій чи осягнути ту мудрість, яка містилася в кожному реченні, що промовлялася силою Святого Духа! Людина може обманути своїх товаришів, обман може йти за обманом, і діти Злочестивого можуть мати силу завблукати нерозумних та ненавчених, доки ніщо, крім вигадки, не нагодує багатьох і плоди віроломства не понесуть у своєму потоці легковажних до могили; але єдиний дотик перста Його любові, так, один промінь слави з вищого світу, чи одне слово з вуст Спасителя, з лона вічності, закреслює все це аж до нікчемності і стирає це назавжди з розуму. Упевненість у тому, що ми були в присутності ангела, безсумнівність того, що ми чули голос Ісуса, і течія

незаплямованої істини з вуст чистої особи, продиктована волею Бога, для мене є вищими за всі описання, і я завжди буду дивитися на цей вияв великодушності Спасителя з подивом і вдячністю, доки мені буде дозволено жити; і в тих оселях, де живе досконалість, і куди гріх ніколи не заходить, я сподіваюся поклонитися того дня, який ніколи не скінчиться".—*Messenger and Advocate* (Месенджер енд Едвокет), том 1 (жовтень 1834), сс. 14–16.

УЛОЖЕННЯ ВІРИ

ЦЕРКВИ ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

МИ ^авіримо в ^бБога, Вічного Батька, і в Його ^сСина Ісуса Христа, і в ^дСвятого Духа.

2 Ми віримо, що людей буде покарано за їхні ^авласні гріхи, а не за ^бАдамову провину.

3 Ми віримо, що завдяки ^аСпокуті Христа все людство може бути ^бспасеним через ^спослушність ^дзаконам і обрядам ^еєвангелії.

4 Ми віримо, що основними принципами і ^аобрядами євангелії є: перше—^бвіра в Господа Ісуса Христа; друге—^спокаяння; третє—^дхрищення зануренням для ^евідпущення гріхів; четверте—^арукопокладання для надання ^бдару Святого Духа.

5 Ми віримо, що чоловік му- сить бути ^апокликаний Богом через ^бпророцтво й ^срукопо- кладання тих, хто має ^дповно- важення, щоб ^епроповідувати євангелію і виконувати її ^аоб- ряди.

6 Ми віримо в той самий ^аустрій, що був у первин- ній Церкві, а саме: в ^бапо- столів, ^спророків, ^дпасторів, учителів, ^еєвангелістів і так далі.

7 Ми віримо в ^адар ^бмов, ^спророцтва, ^додкровення, ^еви- дінь, ^сзцілення, ^дтлумачення мов і так далі.

8 Ми віримо, що ^аБіблія— це ^бслово Боже настільки, наскільки ^справильно її пе- рекладено; ми також віримо,

1 1а пп Вірування, Вірувати.
б пп Бог, Божество— Бог Батько.
в пп Бог, Божество— Бог Син; Ісус Христос.
г пп Бог, Божество— Бог Святий Дух; Святий Дух.
2а Повтор. 24:16; Єз. 18:19–20. пп Звіт, Підзвітний, Підзвітність; Свобода вибору.
б пп Падіння Адама і Єви.
3а пп Спокута, Спокутувати.
б Мос. 27:24–26; Мойс. 5:9. пп Спасіння.
в пп Послушний, Послушність,

Слухатися.
г пп Закон.
д пп Євангелія.
4а пп Обряди.
б пп Віра.
в пп Покаятися, Покаяння.
г пп Хрищення, Христити.
д пп Відпущення гріхів.
е пп Рукопокладання.
є пп Дар Святого Духа.
5а пп Покликати, Покликаний Богом, Покликання.
б пп Пророцтво, Пророкувати.
в пп Рукопокладання.
г пп Повноваження; Священство.
д пп Проповідувати.
е Ал. 13:8–16.

6а пп Церква, ознаки істинної церкви— Організація Церкви.
б пп Апостол.
в пп Пророк.
г пп Єпископ.
д пп Євангеліст; Патріарх, Патріарше.
7а пп Дари Духа.
б пп Мова, дар мов.
в пп Пророцтво, Пророкувати.
г пп Одкровення.
д пп Видіння.
е пп Зцілити, Зцілення.
є 1 Кор. 12:10; Морм. 9:7–8.
8а пп Біблія.
б пп Слово Боже.
в 1 Неф. 13:20–40; 14:20–26.

що ²Книга Мормона—це слово Боже.

9 Ми віримо всьому, що Бог ^авідкрив, усьому, що Він відкриває тепер, і ми віримо, що Він ^бвідкриє ще багато великого і важливого стосовно Царства Божого.

10 Ми віримо в дійсне ^азбирання Ізраїля і відновлення ^бДесяти колін; що ^сСіон (Новий Єрусалим) буде побудовано на Американському континенті; що Христос буде особисто ^гцарювати на Землі, і що Землю буде ^двідновлено, і вона одержить свою ^ерайську ^сславу.

11 Ми залишаємо за собою ^аправо поклонятися Всемогутньому Богові так, як нам ^бкаже власна ^ссовість, і визнаємо за всіма людьми те саме право: нехай вони

^гпоклоняються як, де і чому вони хочуть.

12 Ми віримо в підлеглість монархам, президентам, правителям і урядовцям, дотримуючись ^азакона, шануючи і підтримуючи його.

13 Ми віримо, що повинні бути ^ачесними, вірними, ^бцнотливими, доброзичливими, чеснотними і ^створити добро всім людям; справді, ми можемо сказати, що слідуємо ^гнастановленню апостола Павла: ми віруємо в усе, ^дсподіваємося всього; ми багато чого перетерпіли і сподіваємося, що зможемо ^еперетерпіти все. Якщо є щось ^счеснотне, чудове, славнозвісне, гідне похвали—ми прагнемо цього.

ДЖОЗЕФ СМІТ.

8^г пп Книга Мормона.

9^а пп Одкровення.

б Ам. 3:7;

УЗ 121:26–33.

пп Писання—

Писання, про появу яких пророчили.

10^а Ісая 49:20–22; 60:4;

1 Неф. 19:16–17.

пп Ізраїль—

Збирання Ізраїля.

б пп Ізраїль—

Десять загублених колін Ізраїля.

в Етер 13:2–11;

УЗ 45:66–67; 84:2–5;

Мойс. 7:18.

пп Новий Єрусалим; Сіон.

г пп Тисячоліття.

д пп Земля—

Очищення землі.

е тобто умови, подібні до тих, що були в

Саду Еденському;

Ісая 11:6–9; 35; 51:1–3;

65:17–25;

Єз. 36:35.

пп Рай.

с пп Слава.

11^а УЗ 134:1–11.

б пп Свобода вибору.

в пп Сумління.

г пп Поклоніння, Поклонятися.

12^а УЗ 58:21–23.

пп Закон.

13^а пп Цілісність;

Чесний, Чесність.

б пп Цнотливість.

в пп Служіння.

г Фил. 4:8.

д пп Надія.

е пп Терпіння.

с пп Скромність;

Чеснота.